

www.eksegersi.gr

KONTRASTA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 769 - 15 ΜΑΡΤΗ 2014

1,30 ΕΥΡΩ

**Νέα κρούσματα
«τρελών αγελάδων»**

ΣΕΛΙΔΑ 8

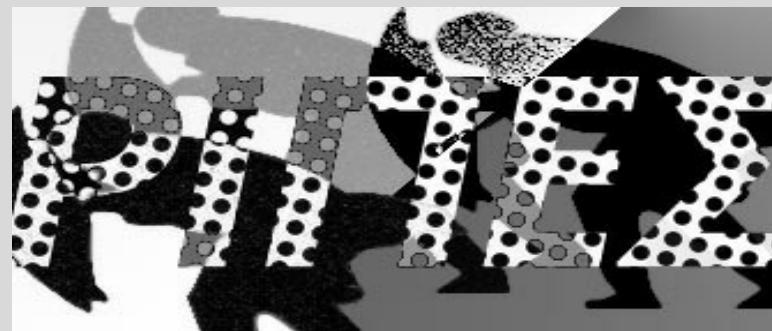

Δεύτερος κύκλος κινεζοποίησης

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

15/3: Ημέρα κατά αστυνομικής βίας, ημέρα καταναλωτή, ημέρα ύπνου, ημέρα επαφής 15/3/1903: Αριξέν άγγλων κεφαλαιούχων που προτίθενται να αγοράσουν ολόκληρη την ελληνική σταφιδοπαραγωγή 15/3/1969: Θάνατος Γιάννη Πασσαλίδη 15/3/1971: Δίκη «Ελληνικού Απελευθερωτικού Στρατού», τέσσερις καταδίκες 15/3/1985: Νεκρός ο Χρήστος Τσουτσουβής και τρεις αστυνομικοί σε συμπλοκή 16/3/1917: Παραίτηση Τσάρου Νικολάου Β' 16/3/1968: Αμερικανοί σκοτώνουν 567 αμάχους στο Μάι Λάι (Βιετνάμ) 16/3/1973: Κατάληψη Πανεπιστημιακής Λέσχης Πάτρας από 500 φοιτητές, εισβολή αστυνομίας, δεκάδες συλλήψεις 16/3/1978: Απαγωγή Άλντο Μόρο (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 16/3/1979: Τραυματισμός και αιλληψη επικηρυγμένου βομβιστή ακροδεξιάς Αντώνη Πρωτοποπά 16/3/1988: Το Ιράκ ρίχνει χημικά στην κουρδική πόλη Halabja, 5.000 νεκροί 16/3/1994: Βόμβες σε Ελληνικό Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών και Γαλλικό Ινστιτούτο (ΕΛΑ-1η Μάρη) 17/3/1992: Δύο βόμβες σε αυτοκίνητα ΕΟΚ και μία σε Εθνική Τράπεζα (ΕΛΑ-1η Μάρη) 18/3: Ημέρα κινητοποίησεων κατά κατοχής Ιράκ, Αϊτή: Ημέρα πανεπιστημίου 18/3/1936: Θάνατος Ελευθέριου Βενιζέλου 18/3/1971: Ανακάλυψη παράνομου τυπογραφείου «Ρήγα Φεραίου», δέκα συλλήψεις 18/3/1986: Δύο βόμβες στην Ελληνοαμερικανική Ένωση, μια δεν εξερράγη (ΕΛΑ) 18/3/1999: Αστυνομικό απόσπασμα σκοτώνει τον 20χρονο Αλβανό Λάντι Πέπα (Καστοριά) 18/3/2011: Εκρήξη στην είσοδο πολιτικού γραφείου υπουργού Υγείας Ανδρέα Λοβέρδου 19/3/1958: Γέννηση Δημήτρη Κουφοντίνα 19/3/1979: Απότερα εμπρησμού τεσσάρων λεωφορείων εταιρείας Mazda (ΕΛΑ) 19/3/1983: Εκτέλεση εκδότη «Βραδινής» Τζώρτζη Αθωνασάδη 20/3: Ημέρα γης, ημέρα αποχής από κρέας, ημέρα αστρολογίας, ημέρα θεάτρου για παιδιά και νέους, ημέρα γαλλοφρονίας, ημέρα αφήγησης, ημέρα σπουργιτιού, ημέρα ευτυχίας 20/3/1947: Δολοφονία Γιάννη Ζεύγου (Θεσσαλονίκη) 20/3/1972: Βόμβα κοντά σε προβλήτα bou στολού, διανομή αντιαμερικανικών προκηρύξεων (ΕΛΑ) 20/3/1973: Δεύτερη κατάληψη Νομικής Αθήνας με πρωτοβουλία άκρας αριστεράς, εισβολή αστυνομίας με αίτημα συγκλήτου, δεκάδες τραυματίες, εκατό συλλήψεις 21/3: Ημέρα κατά ρατσισμού, ημέρα δασοπονίας, ημέρα ποίησης (Unesco), ημέρα για σύνδρομο Down, ημέρα κουλοθεάτρου, περοσική πρωτοχρονιά, Ναούμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1990), ΗΠΑ: Ημέρα αγρότη (1981) 21/3/1927: Η εργατική τάξη της Σαγκάης εξεγείρεται ενάντια στη συντηρητική κυβέρνηση του Βορρά 21/3/1935: Μετονομασία Περοίας σε Ιράν 21/3/1960: Πυρά νοτιοαφρικανικής αστυνομίας κατά διαδήλωσης, 69 νεκροί και 180 τραυματίες μαύροι διαδηλωτές 21/3/1972: Δεύτερη δίκη ΠΑΚ, έντεκα καταδίκες 21/3/1975: Τέλος στην μοναρχία στην Αιθιοπία έπειτα από 3.000 χρόνια.

●●● Γάτα ο εθνικός παρελασιάρχης ●●● Οχι δ' άφηνε τον Γλέζο με τον Τσίπρα να του κλέψουν τη δύξα ●●● Συνεννοήθηκε με Σαμαρά-Βενιζέλο και έδωσε αυτός το σόου των «γερμανικών αποζημιώσεων» ●●● Οπότε η «διεκδίκηση» πιστώθηκε στη συγκυβέρνηση ●●● Αλλά κι αυτός ο πρώην πάστορας, ο Γκάουκ, τεράστιος ηδονοίσ, με τέλεια τεχνική ●●● Δεν έδειξε την παραμικρή ενόχληση ●●● Γι' αυτό τον έκανε πρόεδρο η Μέρκελ, για ν' ακούει τα «αιτίματα» που προορίζονται για τον σκουπιδοτενέκε ●●● Ποιον προσπαθεί να μιμηθεί ο Σταυράκης με τις «ποταμίσεις» πόζες που παιρνεί; ●●● Τον μακαριτή τον Στίβ Τζομπς, όταν παρουσίαζε νέα προϊόντα ●●● Αλλά ο Τζομπς παρουσίαζε πραγματικά κάτι καινούργιο ●●● Σωτός ο Σκανδαλίδης ●●● Παιζέται αν το ΠΑΣΟΚ ως κόμμα δα επιβιώσει στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση, αλλά οι Πασόκοι έχουν μοιραστεί σε όλα τα άλλα κόμματα ●●● Το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται παντού και χωρίς τον πράσινο ήλιο ●●●

Πήξαμε στους embedded δημοσιογράφους ●●● Η πλάκα είναι πως ο Πούτιν έχει περισσότερους! ●●● Οταν κατέρρει ο παλινορθωμένος καπιταλισμός και διάφορα μεγαλολαμάρια έφτιαχναν αμύθητες περιουσίες μέσα σε λίγους μήνες, η Τιμοσένκο εμφανίζοταν ως μελαχροινή «φαμ φατάλ» με στιλ πρωταγωνίστριας της γαλλικής νουβέλ βαγκ ●●● Οταν μπήκε στην πολιτική, έγινε ξανθιά με μια τεράστια πλεξούδα, για να μοιάζει με ουκρανίδα χωριστούλα ●●● Τώρα λανσάρει και αναπτικό αμαξίδιο ●●● Σαν διαφήμιση δεατρικής παράστασης ή συναυλίας η αφίσα της «Ελιάς» ●●● Με τα εμβλήματα των κομμάτων στο χώρο όπου μπαίνουν οι «χορηγοί επικοινωνίας» ●●● Πάντως, πρέπει να επισημάνουμε, ότι το διήμερο ιδρυτικό συνέδριο της «Ελιάς» είχε δυναμισμό ●●● Κανένας δεν συζήτησε για «το νέο που γεννήθηκε», αλλά για το ποιοι έλειπαν και τι καυγά έσπησαν με αυτούς που δεν έλειπαν ●●● Ηταν... μια ωραία απρόσφαιρα ●●● Αναζητούνται τα κόμματα Τζουμάκα, Χατζημαρκάκη και μερικών άλλων που ιδρύθηκαν τελευταία ●●● Τι διάλογο, περονόσπορος έπεισε; ●●● Πόσος

καιρός πέρασε από τότε που ο Α. Λοβέρδος ζητούσε να συγκαταλέγεται το «κόμμα» του στην αντιπολίτευση; ●●● Τα χάλασε με τον κυρΦώτη, τα ξανάφτιαζε με τον Μπένι και από «αντιπολίτευση» ξανάγινε συμπολίτευση ●●● Και μετά απορούν που τα γκάλοπ τους δίνουν στο 4% ●●● «Στις 25 ψηφίζουμε, στις 26 φεύγουμε. Ψηφίζουμε και φεύγουμε. Ψηφίζουμε και ερχόμαστε» ●●● Πώς φαίνεται ότι αυτός που γράφει τις ομιλίες του Τσίπρα προέρχεται από το χώρο της διαφήμισης ●●● Σαν το «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε» τα λέει ο αρχηγός ●●● Και τι θα γίνει αν οι άλλοι δε φύγουν στις 26; ●●● Ωχ, μωρέ, με κάτι λεπτομέρειες που κατατρώγεστε και σεις ●●● Τώρα μιλάμε για μέχρι τις 25, από τις 26 θα έχουμε άλλη κασέτα ●●● Απέσύρθη ο Νικολόπουλος υπέρ Μαντούβαλου ●●● Δεν τραβάει καθόλου το κόμμα Ζώη-Πολύδωρα ●●● Καιρός ν' αναλάβει δράση ο Μπάριον, με τον τρόπο που μόνον αυτός γνωρίζει ●●●

◆ Σαν καλοί έμποροι έδωσαν τα χέρια Σουλτς και Κουβέλης. Ο κυρΦώτης διαβεβαίωσε τον χερ-Μάρτιν ότι ο ευρωβουλευτής της ΔΗΜΑΡ θα στηρίξει την υποψηφιότητά του για την Κομισιόν και ο χερ-Μάρτιν διαβεβαίωσε τον κυρΦώτη ότι αντιμετωπίζει ιστόιμα όλα τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα στην Ελλάδα.

◆ Το διαβάσαμε στα «Νέα», σε ρεπορτάζ για το κόμμα Θεοδωράκη: «Μάλιστα, σε μια προσπάθεια να φτάσουν και στα πιο δυστρόπιτα μέρη της χώρας, στη διάθεση του Θεοδωράκη θα βρίσκεται καθ' όλη τη διάρκεια της περιοδείας μια μοτοσικλέτα». Υπάρχουν μέρη στην Ελλάδα όπου δεν μπορείς να πας με ένα αυτοκίνητο (ας πούμε ενα 4X4). Οχι δεν υπάρχουν. Και το τελευταίο χωριό έχει κάποιας μορφής συγκοινωνία. Ομως «ο Σταύρος σε μηχανή» είναι μια εικόνα που μπορεί να «πτουλήσει», οπότε αναμένεται να τη δούμε στις οθόνες μας.

◆ Η πολυπόθητη «δήλωση προόδου», την οποία περί-

μενει η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, δεν έγινε από το Eurogroup της περασμένης Δευτέρας. Παρά ταύτα, τα «Νέα» είδαν ότι ο Ντεϊσελμπιλούμ «έκανε χθες τη «δήλωση προόδου» των διαπραγματεύσεων, που περίμενε η κυβέρνηση. Δε θα είχε, βέβαια, καμιά ιδιαίτερη σημασία για τον ελληνικό λαό αν υπήρχε γραπτή «δήλωση προόδου», αλλά έχει σημασία για την προεκλογική προπαγάνδα. Γι' αυτό και η φυλλάδια του Ψυχάρη έσπευσε να κατασκευάσει μια δήλωση.

◆ Για δεύτερη φορά ο Κ(λ)ασιδιάρης και η παρέα του αναγκάστηκαν να μην εμφανιστούν στην Τσαριτσάνη.

◆ Η πολυπόθητη «δήλωση προόδου»

βουλευτές. Το πρώτο που τους καλώ είναι να παραπεμψούν της βουλευτικής τους ιδιότητας. Το δεύτερο, σε περίπτωση που δεν εκλεγούν, να συνεχίσουν να μένουν στην περιφέρεια και όχι να είναι υποψήφιοι δεξιά και αριστερά.

Γιάννης Σγουρός

Αν τα κόμματα δεν είχαν γίνει εκπομπές, οι εκπομπές δεν θα γίνονταν κόμματα.

Θάνος Μωραΐτης

Εγώ δεν έκοψα τις συζητήσεις

με κανέναν για την σύμπτυξη ενός ενιαίου αντιπροσωπευτικού μετώπου. Μίλησα με τον Καζάκη, μίλησα με τον Καρατζαφέρη και συζήτησα μαζί του, μέχρι και την προηγούμενη εβδομάδα, για πιθανή συνεργασία, όχι ομως υπό την έννοια αφομοίωσης ούτε προσχώρησης.

Νίκος Νικολόπουλος

Θέλω να σας αποδείξω, πόσο ηλιόθιοι είναι αυτοί που δεν με καλεσαν. Αν με καλούσαν και δεν πήγαινα, θα έπρεπε να δικαιολογηθώ γιατί δεν πήγα. Είναι πολύ δύσκολο να πρέπει να αγα-

πάς αυτούς που σε μισούν. Θεωρώ ότι απεκλείσθη από την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και είμαι εκτός Ελιάς. Το ΠΑΣΟΚ που αποκλείει δεν είναι το ΠΑΣΟΚ που μπορεί να συνενάσει. Είναι ένας πολύ μικρός πυρήνας από μόνη του γύρω από έναν αρχηγό, ο οποίος κάνει ό, τι θέλει.

Θεόδωρος Πάγκαλος

Είμαστε εδώ, στο ίδιο μετ

Το ΠΑΣΟΚ πεθαίνει, η σοσιαλδημοκρατία ακμάζει

Θα κομίζαμε γλαύκα εις Αθήνας αν λέγαμε πως το ΠΑΣΟΚ και τα μπάζα που προέκυψαν από τις απανωτές διασπάσεις του βαδίζουν προς την πλήρη εκλογική απαξίωσή τους. Ακόμα και τα πιο φαντακιά «μνημονιακά» ΜΜΕ, αυτά που στήριξαν τους 58 ως γεφυροποιούς της σοσιαλδημοκρατίας, δεν μπορούν πλέον να κάνουν τίποτα, γιατί δεν μπορούν να κοροϊδεύουν με τόσο χοντροκαρμένο τρόπο τους αναγνώστες, ακροατές και θεατές τους. Οταν γίνεται η ιδρυτική συνδιάσκεψη της Ελιάς, η οποία υποτίθεται ότι θα συνασπίσει διλεσσές τις φυλές του ΠΑΣΟΚ, μέσα κι έξω από τον παραδοσιακό κομματικό κορμό, αλλά αντί γ' αυτό η διληδικιασία εξελίσσεται σ' έναν τρικούβερτο καυγά, δυσμισ μόλις μήνες πριν τις εκλογές, καμίας ωραιοποίηση δεν μπορεί ν' αλλάξει την εικόνα και από εικόνα παρακμής και διάλυσης να τη μετατρέψει σε εικόνα ανάτασης και αισιοδοξίας.

Ο μεγάλος χαμένος είναι, βέβαια, ο Βενιζέλος. Πλέον τον φτύνουν όλοι. Ακόμη και οι δικοί του, σαν τον νεαρό Ανδρουλάκη που ο ίδιος έκανε γραμματέα του κόμματος, ή σαν τον Κουκουλόπουλο που όπου βρεθεί κι όπου σταθεί λέει πως ο Βενιζέλος δεν έπρεπε να πάρει το ΠΑΣΟΚ που του κληροδότησε ο Γιωργάκης, αλλά να φτιάξει κάτι αλλό. Η μόνη λύση γ' αυτόν θα είναι να ζητήσει από τον Σαμαρά να τον στείλει κομισάριο στις Βρυξέλλες, μπασ και ηρεμήσει «μακριά από τ' αγριεμένο πλήθος». Αν το κάνει, θα εξασφαλίσει μια αξιοπρεπή έξodo από την ενεργό αστική πολιτική. Αν η εγωπάθειά του τον εμποδίσει να το κάνει, θα κατανήσει Καρατζαφέρης. Σε κάθε περίπτωση, ο Βενιζέλος είναι ο αιστός πολιτικός που τον βλέπεις και σου 'ρχεται το «σιχτίρι» στο στόμα. Τι μέλλον να έχει ένας πολιτικός που έχει τον ανθρωποδιόχητη και ταυτόχρονα είναι ταυτισμένος με την προώθηση της πιο βάρβαρης πολιτικής που γνώρισε ο ελληνικός λαός τα τελευταία σαράντα χρόνια; Αυτός δεν έχει καν το ψευτοάλλοθι του Σαμαρά, ότι δήθεν παρέλαβε καμένη γη μετά το πρώτο Μνημόνιο των Παπανδρέου-Παπακωνσταντίνου και προσπαθεί από τον Ιούνη του 2012 να συμμαζέψει την κατάσταση. Ο Βενιζέλος είναι στο «κόλπο» από την αρχή, από τότε που ο Σαμαράς το 'παιζε αντιμνημονιακό στα «Ζάππεια».

Ευνόητο είναι ότι δεν μπορούν να πάνε έτοις στις εκλογές. Γιατί δε θα ψάχνουν μόνο την ψήφο τους στις ευρωεκλογές, αλλά θα συμπαρασύρουν και κάποιους «αυτοδιοικητικούς» (Καμίνη, Μπουτάρη, Σγουρό), με τους οποίους μπορούν να κάνουν κάποιον προπαγανδιστικό θόρυβο, ιδίως την πρώτη Κυριακή. Θα τους βυθίσουν κι αυτούς στη δική τους κρίση. Γ' αυτό πρέπει να θεωρούμε σήγουρο ότι θα πέσουν λυτοί και δεμένοι για να συμμαζέψουν την κατάσταση. Να βάλουν τα μαχαίρια στη θήκη, τουλάχιστον μέχρι τις εκλογές. Κι αν, όμως, αυτό επιτευχθεί, την επαύριο θα τα ξαναβγάλουν πάλι. Αυτό είναι το μόνο βέβαιο.

Η απομάκρυνση Βενιζέλου δεν μπορεί, βέβαια, να λύσει το πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ. Κατά έναν -όχι παράδοξο- τρόπο, όμως, το ΠΑΣΟΚ εξακολουθεί να έχει ακόμη και σήμερα περισσότερους υποψήφιους αρχηγούς από οπαδούς! Πάρτε, για παράδειγμα, τον Χρυσοχοΐδη. Αυτός που πριν από ένα χρόνο ζητούσε την αυτοδιάλυση του ΠΑΣΟΚ και ήταν έτοιμος να προσχωρήσει στο «ευρωπαϊκό κόμμα» που προπογάνδιζαν άνθρωποι του Σαμαρά, σήμερα συγγράφει άρθρο με τίτλο: «Γιατί ΠΑΣΟΚ; Γιατί το κόμμα του Ανδρέα και της Μελίνας είναι απαραίτητο για τη νέα Ελλάδα» («Νέα», 10.3.14)! Ή το Λοβέρδο, που δεν επανακάμπτει στο ΠΑΣΟΚ, αλλά προσπαθεί μέσω της Ελιάς να δοκιμάσει την ηγετική του περιπατησία, για να διεκδικήσει την πρωτοκαθεδρία στο χώρο.

Πέρα απ' αυτά τα ρετάλια, όμως, υπάρχει ο Γιωργάκης, που στα διαλείμματα των ταξιδιών του στο εξωτερικό παίζει το ρόλο του... παρεμβαίνοντος Κυκινάτου. Βέβαια, στη συγκεκριμένη περίπτωση η ιστορία μόνο ως φάρσα μπορεί να επαναληφθεί. Δεν υπάρχουν πατριάρκιοι για ν' ανακηρύξουν τον Γιωργάκη δικτάτορα για να σώσει την πράσινη Ρώμη. Και ο ίδιος είναι αρκετά έμπειρος για να καταλάβει ότι δεν υπάρχει στο ορατό μέλλον ηγετικός ρόλος για τον ίδιο. Ξέρει, όμως, το παιχνίδι της ίντριγκας (το 'χει μάθει εξ απολόνος ονύχων, από τον πατέρα του) και χτυπά τον Βενιζέλο στην κρίση σπηλή, ανοίγοντας το δρόμο για κάποιον από τους λοχαγούς του (επικρατέστερος φραίνεται αυτή τη στιγμή ο Σαχινίδης).

Ευνόητο είναι ότι δεν μπορούν να πάνε έτοις στις εκλογές. Γιατί δε θα ψάχνουν μόνο την ψήφο τους στις ευρωεκλογές, αλλά θα συμπαρασύρουν και κάποιους «αυτοδιοικητικούς» (Καμίνη, Μπουτάρη, Σγουρό), με τους οποίους μπορούν να κάνουν κάποιον προπαγανδιστικό θόρυβο, ιδίως την πρώτη Κυριακή. Θα τους βυθίσουν κι αυτούς στη δική τους κρίση. Γ' αυτό πρέπει να θεωρούμε σήγουρο ότι θα πέσουν λυτοί και δεμένοι για να συμμαζέψουν την κατάσταση. Να βάλουν τα μαχαίρια στη θήκη, τουλάχιστον μέχρι τις εκλογές. Κι αν, όμως, αυτό επιτευχθεί, την επαύριο θα τα ξαναβγάλουν πάλι. Αυτό είναι το μόνο βέβαιο.

Και τότε θα προκύψει πρόβλημα για τη συγκυβέρνηση

Σαμαρά. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτόν τον εκβιασμό τράβηξε από την κωλότεση του Βενιζέλος, διαφέροντας πως είπε στον Παπανδρέου, κατά την τηλεφωνική τους επικοινωνία, ότι θέτει σε κίνδυνο τη συνοχή της κυβέρνησης. Για ν' απαντήσει ο Παπανδρέου με μια ορισμένη δήλωση του σρουγγοκαλάριου του Γ. Ελενόπουλου, που επέστρεψε την κατηγορία. Κανένας τους, βέβαια, δε θέλει να ρίξει την κυβέρνηση, όχι γιατί έχουν κάποιον έρωτα για τον Σαμαρά, αλλά γιατί η μακριβούτητα της κυβέρνησης επιτρέπει και στους ιδίους να διεξάγουν τον φραξιονιστικό αγώνα για τα μπάζα του ΠΑΣΟΚ. Υπό τέτοιες συνθήκες, όμως, ένα «απύχημα» μπορεί να συμβεί ανά πάσα στιγμή και αυτό είναι που ανησυχεί τον Σαμαρά και βάζει τον Σύμο να εκφράσει ευχές για... ταχεία ανάρωση.

Κοιτάζοντας τα πράγματα από μια γενικότερη σκοπιά και αποφεύγοντας τις διάφορες αναλύσεις-παπαριές, τις οποίες κάνουν διάφοροι τύποι με βαρύδουπους πανεπιστημιακούς τίτλους, που βιοπορίζονται αναλύοντας το ασύμμαντο, θα πρέπει να δώσουμε δίκιο στον Σκανδαλίδη που είπε πως το ΠΑΣΟΚ σαν κόμμα διολύεται, αλλά εξακολουθεί να τροφοδοτεί με στελέχη τα άλλα κόμματα. Οταν η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ μιλά για άνοιγμα στο «μεσαίο χώρο» και θεωρεί ως όρο για την εκλογική της νίκη τη συμμαχία με «πασοκογενείς» (γράφουμε αναλυτικότερα στη σελίδα 7), τότε πρέπει να τοποθετήσουμε το ζήτημα διαφορετικά: το σημαντικό δεν είναι το ΠΑΣΟΚ, αλλά η σοσιαλδημοκρατία.

Αν ψάχνουμε ακόμη βαθύτερα, θα δούμε ότι η σοσιαλδημοκρατική ιδεολογία ζει και σε πολιτικές εκφράσεις (το μέγεθός τους δεν έχει σημασία) που την αποκριέται καταγράφεται με δημοσκοπικά σε ποσοστά λίγο πάνω από το 4%, ενώ έχει κοπεί σε άπειρα φέρουντα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι διακυβεύεται η ίδια η ύπαρξη του. Δίπλα του, όμως, ως απάντηση στην κρίση του, ξεπήδησε μια άλλη σοσιαλδημοκρατία, η οποία δηλώνει «ριζοσπαστική Αριστερά», μολονότι ακόμη και σε επίπεδο διακηρύξεων υπολείπεται κατά πολύ του ΠΑΣΟΚ της περιόδου 1974-80. Το ΠΑΣΟΚ πεθαίνει, αλλά η σοσιαλδημοκρατία εξακολουθεί να αικμάζει ως ΣΥΡΙΖΑ.

Αν ψάχνουμε ακόμη βαθύτερα, θα δούμε ότι η σοσιαλδημοκρατική ιδεολογία ζει και σε πολιτικές εκφράσεις (το μέγεθός τους δεν έχει σημασία) που την αποκριέται καταγράφεται με δημοσκοπικά σε ποσοστά λίγο πάνω από το 4%, ενώ έχει κοπεί σε άπειρα φέρουντα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι διακυβεύεται η ίδια η ύπαρξη του. Δίπλα του, όμως, ως απάντηση στην κρίση του, ξεπήδησε μια άλλη σοσιαλδημοκρατία, η οποία δηλώνει «ριζοσπαστική Αριστερά», μολονότι ακόμη και σε επίπεδο διακηρύξεων υπολείπεται κατά πολύ του ΠΑΣΟΚ της περιόδου 1974-80. Το ΠΑΣΟΚ πεθαίνει, αλλά η σοσιαλδημοκρατία εξακολουθεί να αικμάζει ως ΣΥΡΙΖΑ.

■ Το κασέ σας, κύριε καθηγητά;

«Η εκλογή του Τσίπρα στην Ευρώπη ισοδυναμεί με την εκλογή Ομπάμα στην Αμερική». Το είπε ο οικονομολόγος Τζέιμς Γκαλμπρέιθ, στο «Προοδευτικό Φόρουμ» που οργάνωσε ο Σουλτς στις Βρυξέλλες, για να πρωθήσει την υποψηφιότητά του. Του την έφερε, δηλαδή, του Σουλτς; Μπορεί να 'ναι κι έτσι. Αλλωστε, ο Γκαλμπρέιθ έχει δημιουργήσει παράδοση «παροχής συμβουλών» σε πολιτικούς αρχηγούς στη χώρα μας. Υπήρξε σύμβουλος του Γιωργάκη (δεν το ξεχάσαμε) και τώρα είναι σύμβουλος του Τσίπρα. Είναι αυτός που οργάνωσε την ομιλία Τσίπρα στο πανεπιστήμιο του Οστιν του Τέξας, με το γνωστό περιεχόμενο.

Μπορεί, όμως, να κάνει κάποιος και μια διαφορετική ανάγνωση. Ανθρωποι σαν τον Γκαλμπρέιθ λειτουργούν και ως γένιφυρες ανάμεσα στην παλιά και τη νέα σοσιαλδημοκρατία. Πολύ θα ήθελε ο Σουλτς να δει τις ψήφους των ευρωβουλευτών της «Αριστεράς» να πηγαίνουν υπέρ του, όταν βγουν τ' αποτελέσματα και φανεί ότι ο Τσίπρας είναι τρίτος (αν όχι τέταρτος, διότι εκτός των Σουλτς και Γιούνκερ υπάρχει και ο Φέρχαφσταν). Δεν είναι, άλλωστε, τυχαίο ότι στο

■ Ουκρανία

Διπλωματικός πόλεμος χωρίς ενδείξεις αποκλιμάκωσης

Ανυποχώρητη στάση συνεχίζουν να κρατούν τα αντίπαλα στρατόπεδα στο διπλωματικό πόλεμο που βρίσκεται σε εξέλιξη, χωρίς να διαφαίνονται μέχρι στιγμής ενδείξεις προσέγγισης και αποκλιμάκωσης της έντασης, καθώς η απόσχιση της Κριμαϊκής θεωρείται δεδομένη μετά την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της από τη Βουλή στις 11 Μάρτη και το δημοψήφισμα της 16ης του Μαρτίου.

Ο Λευκός Οίκος θεωρεί τετελεσμένο τη νέα κυβέρνηση του Κιέβου και απαιτεί από τη Μόσχα να αποσύρει τα στρατεύματά της από την Κριμαϊκή, να πιέσει τη νέα κυβέρνηση της Κριμαϊκής να ακυρώσει το δημοψήφισμα και να ξεκινήσει διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση Γιάτσενιουκ. Τους ίδιους όρους θέτουν και οι ισχυροί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη διαφορά ότι η Γερμανία επέμεινε εξαρχής στη συγκρότηση μιας «ομάδας επαφής» με διαμεσολαβητικό ρόλο ανάμεσα στη Μόσχα και στο Κίεβο.

Η Μόσχα απορρίπτει τους όρους αυτούς και επιμένει ότι η κυβέρνηση Γιάτσενιουκ είναι αποτέλεσμα πραξικοπήματος και συνεπώς παράνομη και ότι το δημοψήφισμα και η απόσχιση της Κριμαϊκής είναι νόμιμα με βάση το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης, επικαλούμενη το πρόσφατο προηγούμενο της απόσχισης του Κοσσόβου από τη Σερβία με την ομέριστη υποστήριξη

των Αμερικάνων και των δυτικών εταίρων τους. Άλλωστε, η Ρωσία δεν έχει κανένα λόγο να υποχωρήσει τη στιγμή που έχει εδραιώσει τον ελεγχό της στην Κριμαϊκή και έχει στα χέρια της το χαρτί της Ανατολικής Ουκρανίας, ενώ ταυτόχρονα γνωρίζει ότι ούτε οι Αμερικάνοι ούτε οι δυτικοί εταίροι τους έχουν πρόθεση να εμπλακούν στρατιωτικά στην κρίση της Ουκρανίας.

Συνεπώς, δεν υπάρχουν σημεία προσέγγισης και οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στις αντίπαλες πλευρές έχουν αποβεί μέχρι στιγμής άκαρπες, γεγονός που ανάγκασε τον αμερικανό υπουργό Εξωτερικών να δηλώσει ότι δεν ξαναπάτει στη Μόσχα αν δεν αρχίσει η ρωσική ηγεσία να υποχωρεί στις αμερικανικές απαιτήσεις.

Γ' αυτό αικριβώς το λόγο ο Λευκός Οίκος επιχειρεί να θέσει άμεσα σε εφαρμογή το όπλο των κυρώσεων, με τη συζήτηση να επικεντρώνεται στο πόσο σκληρές θα είναι, ενώ ταυτόχρονα εκφράζονται από οικονομικούς κύκλους που πρόκειται να θηγούν τα συμφέροντά τους επιφυλάξεις και αντιδράσεις. Πιο επιφυλακτικοί και συγκρατημένοι είναι οι εταίροι τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που, όπως αποκάλυψε ρεπορτάριος του «Reuters» (12/2/14), έχουν ήδη συμφωνήσει στην απαγόρευση εισόδου στην οποία καλούν τη Ρωσία να ακυρώσει το δημοψή-

των περιουσιακών στοιχείων ρώσων αξιωματούχων που ευθύνονται για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας, εξαιρουμένων του προέδρου Πούτιν και του υπουργού Εξωτερικών Λαζαρόφ, με τους οποίους χρειάζεται να μείνουν ανοιχτοί οι δίσλοι επικοινωνίας.

Στο ίδιο πνεύμα κινείται και η ανακοίνωση του G7 (ΗΠΑ, Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία και Καναδάς), με την οποία καλούν τη Ρωσία να ακυρώσει το δημοψή-

φισμα, δηλώνουν ότι δεν θα αναγνωρίσουν το αποτέλεσμα και προειδοποιούν ότι αν η Ρωσία προχωρήσει σε προσάρτηση της Κριμαϊκής θα αναλάβουν παραπέρα δράση εξωχωριστά και συλλογικά. Παρόλο που στον πόλεμο της προπαγάνδας στο επίκεντρο βρίσκονται το μέλλον της Κριμαϊκής, η διπλωματική πίεση που ασκείται αυτή τη στιγμή στη Ρωσία έχει στόχο κυρίως να αποτρέψει ανάλογες αποσχιστικές κινήσεις στην ανατολική Ουκρανία, όπου ήδη πενιχρούς μισθούς, στις συντάξεις και στις κοινωνικές παροχές.

Οσα συμβαίνουν στην Ουκρανία είναι μόνο η αρχή της κρίσης και οι εξελίξεις είναι απρόβλεπτες στο σκληρό μπροντ ντε φερ Ρωσίας - ΗΠΑ και Ε.Ε για τον ελεγχο-

της Ουκρανίας. Με τον ουκρανικό και ρώσικο εθνικισμό να δηλητηριάζουν τη συνείδηση του λαού, να τον διχάζουν και να τον ρίχνουν στην αγκαλιά του ενός ή του άλλου αντιπάλου, από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη.

Παρεμπιπτόντως, να σημειωθεί ότι ο γηγέτης του νεοναζιστικού Δεξιού Τομέα Ντμίτρο Γιάρος θα είναι υποψήφιος πρόεδρος στις εκλογές της 25ης Μάρτη και ότι προετοιμάζεται συνέδριο στο οποίο ο Δεξιός Τομέας θα μετασχηματιστεί σε πολιτικό κόμμα και θα πάρει μέρος στις εκλογές με υποψήφιους σ' όλη τη χώρα, όπως ανακοίνωσε εκ μέρους της ηγεσίας ο Andriy Tarasenko, προσθέτοντας: «Παραμένουμε οι γηγέτες αυτής της επανάστασης. Κινητοποιούμαστε, προετοιμαζόμαστε για να αντιδράσουμε σε περίπτωση έξινης επίθεσης. Είμαστε έτοιμοι για ολομέτωπο πόλεμο με τη Ρωσία».

Υπενθυμίζουμε ότι ο Ντμίτρο Γιάρος έχει οριστεί από τη νέα κυβέρνηση αναπληρωτής Γραμματέας στο Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας της Ουκρανίας, εκτός των άλλων, θεωρεί το φασιστικό κόμμα «Σβόμποντα» «πολύ φιλελεύθερο» και υποστηρίζει την απαγόρευση του φιλορωσικού Κόμματος των Περιφερειών και του αποκαλούμενου Κομμουνιστικού Κόμματος Ουκρανίας.

Σπάζοντας τη σιωπή

Με την κωδική ονομασία «Σπάζοντας τη σιωπή» η Παλαιοιστινιακή Ιολαμική Τζιχάντ έπληξε με δεκάδες ρουκέτες (50 σύμφωνα με το ισραηλινό ραδιόφωνο, 130 σύμφωνα με την οργάνωση) το Βόρειο Ισραήλ, κυρίως κοντά στην πόλη Σντερότ. Ήταν η ηχηρή απάντηση της οργάνωσης στη δολοφονία τριών μαχητών της μία μέρα πριν, αλλά και στη συνεχίζομενη φασιστική πολιτική των σιωνιστών στα κατεχόμενα.

Πρόσφατο παράδειγμα αυτής της φασιστικής πολιτικής ήταν η εν ψυχρώ δολοφονία από ισραηλινό στρατιώτη στα σύνορα ενός 38χρονου ιορδανού δικαστή που καταγόταν από τη Νάμπτλους. Ο δικαστής δολοφονήθηκε γιατί αντέδρασε στις κομπλεξικές προστασίες του ισραηλινού «Ράψπο», τον οποίο έσπευσε να καλύψει αμέσως ο ισραηλινός στρατός, καταγγέλοντας τον δολοφονηθέντα δικαστή σαν «τρομοκράτη» που «απειλούσε τη ζωή των στρατιωτών!» Για να αποφευχθεί διπλωματική κρίση με την Ιορδανία, ο Νετανιάχου αναγκάστηκε να εκφράσει τη... λύπη του (σηγά μη ζητούσε και συγνώμη) και να ανακοινώσει τη συγκρότηση μιας ακόμη εξεταστικής επιτροπής για να «διερευνήσει» το θέμα. Πρώτα πυροβολούμε και μετά... εξετάζουμε!

Χωρίς κοινοβουλευτική εκπροσώπηση οι Παλαιοιστίνιοι του Ισραήλ

προκύψει από τις εκλογές το 2017, παρά το γεγονός ότι

αποτελούν το 20% του συνολικού πληθυσμού του Ισραήλ. Δηλωμένος στόχος του Λιμπερέρμαν είναι μια Κνεσέτ χωρίς Αραβες (Παλαιοιστίνιους).

Μετά το γεγονός αυτό, τα λόγια του Ναφταλί Μπένετ, υπουργού Οικονομίας των σιωνιστών και γνωστού ακροδεξιού ρατσιστή, πριν μια βδομάδα, ότι η σιωνιστική οντότητα είναι το μόνο κράτος στο οποίο δεν υπάρχει απαρχάντ ενάντια στις μειονότητες, αλλά και οι ισχυρισμοί των σιωνιστών και των αμερικάνων πατρόνων τους ότι το Ισραήλ είναι η μόνη δημοκρατία της Μέσης Ανατολής, ηχούν ακόμη πιο προκλητικά.

Ο δικός τους Αλέξης, ο δικός μας Μπερκίν

Ηειδηση για το θάνατο του 15χρονου Μπερκίν Ελβάν, που βρισκόταν επί 269 μέρες σε κώμα στο νοσοκομείο Οκμεϊντάνι της Ιστανμπούλ, έπεισε σα βόμβα στην τουρκική κοινωνία. Γιατί ο Μπερκίν Ελβάν δεν ήταν κάποιος από τους «ταραξές» του πάρκου Γκεζί, που ο Ερντογάν αποκαλούσε «πλιστοκολόγους» και «γκάγκοτερ υποκινούμενους από το εξωτερικό». Ήταν ένας έφηβος που πήγαινε να αγοράσει ψωμί όταν τον βρήκε το κάνιστρο δακρυγόνου στο κεφάλι.

Για εμάς, βέβαια, τίποτα δεθανάτιζε, αν ο 15χρονος νεκρός ήταν ένας από τους διαδηλωτές που συγκρούονταν με τη φασιστική αστυνομία της Τουρκίας. Τα θύματα της αστυνομικής κτηνωδίας δεν τα «ζυγίζουμε» με βάση την «αιθωρότητα» ή την «ενοχή» τους. Ενοχοί είναι πάντοτε αυτοί που καταστέλλουν τους διαδηλωτές, προστατεύοντας μία διεφθαρμένη και φασιστική εξουσία. Ο Μπερκίν Ελβάν κείτεται πλάι στους άλλους νεκρούς –οι περισσότεροι μεταξύ 19 και 26 χρόνων– που δολοφονήθηκαν από τους μπάτσους και τους «αγανακτισμένους πολίτες» της «φιλελευθεροποιημένης» χούντας της Τουρκίας: τον 20χρονο Μεχμέτ Αγιολτάι, που δολοφονήθηκε στις 2 Ιουνίου του 2013 από αυτοκίνητο που έπεισε πάνω σε διαδηλωτές, τον 19χρονο Ισμαΐλ Κορκμάζ, που δολοφονήθηκε από ομάδα «αγανακτισμένων πολιτών» (μυστικών μπάτσων δηλαδή) προσπαθώντας να διαφύγει από το κυνηγητό της αστυνομίας στη διαδή-

λωση της 2ης Ιουνίου, τον 22χρονο Αμπντουλάζ Τσεμέρτ, που δολοφονήθηκε από χτύπημα στο κεφάλι κατά τη διάρκεια διαδηλωσης στις 3 Ιουνίου, τον 26χρονο Εθέμ Σαρισουλού, που δολοφονήθηκε εν ψυχρῷ στις 12 Ιουνίου με μια σφαίρα στο κεφάλι από το μπάτσο Αχμέτ Σαχμπάζ (ο μπάτσος τη γλίτωσε, καθώς το έκτο ποινικό δικαστήριο της Αγκυρας, αφού πρώτα αρνήθηκε να

τον προφυλακίσει, δήλωσε... αναρμόδιο!), τον 22χρονο Αχμέτ Ατακάν, που δολοφονήθηκε στις 9 Σεπτέμβρη στην Αντάκια, όταν χτυπήθηκε από κάνιστρο δακρυγόνου στο κεφάλι, την 47χρονη Ιρφάν Τουρνά, που πέθανε από υπερβολική έκθεση σε δακρυγόνα στις 6 Ιουνίου του 2013. Και άλλους που δεν κατορθώσαμε να βρούμε πουθενά τα ονόματά τους.

Εκτός από τους νεκρούς, υπάρχουν διαδηλωτές που έχασαν την ζωή τους ή έμειναν ανάπτηροι από τη φασιστική αστυνομία του Ερντογάν, που επί σειρά ετών πλάσαρε τον εαυτό του σαν υποστηρικτή των δικαιωμάτων των αραβικών λαών και μέγα δημοκράτη.

Ο «δημοκρατισμός» του ξεσκίστηκε, αποκαλύπτοντας όλη την κτηνωδία, και προκάλεσε την οργή των διαδηλωτών που από τη στιγμή που μαθεύτηκε ο θάνατος του παιδιού Ξεχύθηκαν στους δρόμους πάνω από 30 τουρκικών πόλεων. Οχι μόνο στην Ιστανμπούλ και την Αγκυρα, όπου οι φοιτητές αντιμετωπίστηκαν με υδροαντλίες και χημικά, αλλά και στα Αδανα και την Αττάλεια στα νότια, το Τσεομέ και το Τσανάκαλε στη δυτική ακτή, το Εσχισεχίρ στο Βορρά, μέχρι και το βορειό λιμάνι του Σαμσούν στη Μαύρη Θάλασσα, όπου 1.000 διαδηλωτές φώναζαν «δολοφόνε Ταϊπί».

Η κρητεία που έγινε την περασμένη Τετάρτη ήταν επόμενο να μετατραπεί σε πεδίο μάχης. Πάνω από

εκατό χιλιάδες οι διαδηλωτές που κατέβηκαν στους δρόμους της Ιστανμπούλ για να παρευρεθούν στην κρητεία. Πολλοί απ' αυτούς ήταν μαθητές και φοιτητές που οι μπάτσοι τους έπνιξαν στα χημικά, αλλά το πλήθος δεν διαλύστων. Επεισόδια έγιναν και στην Αγκυρα, όπου η αστυνομία συνέλαβε 71 άτομα (μεταξύ των οποίων 25 ανήλικοι), αλλά και τη Σμύρνη. Προκλητικός ο Ερντογάν χαρακτήρισε «αντιδημοκρατικούς» τους διαδηλωτές, παρατρύνοντάς τους να περιμένουν μέχρι τις δημοτικές εκλογές της 30ής Μάρτη για να άλυσουν τα προβλήματά τους! Η δε αστική αντιπολίτευση επιχειρεί να καρπωθεί τη λαϊκή ογκονάκτηση, για να κερδίσει πόντους στις προσεχείς εκλογές.

Τα κροκοδειλια δάκρυα για τον άδικο χαμό του 15χρονου θα τα δουμε και πάλι. Αυτό όμως που δε θ' ακούσουμε είναι η απάντηση στο ερώτημα: «πόσο άδικος είναι ο αγώνας ενάντια στον τουρκικό φασισμό?»; Αυτός ο αγώνας που η ΕΕ ονομάζει «τρομοκρατικό» και η ελληνική «Δικαιοσύνη» καταδικάζει, φτάνοντας στο σημείο να βαφτίζει «τρομοκράτες» από την ήλικια των εννέα και δέκα ετών, όπως συμβαίνει με τους δύο εκ των τεσσάρων πρόσφατα συλληφθέντων επαναστατών πολιτικών προσφύγων (σε αυτή την ήλικια ήταν το 1999, που φέρονται σαν μέλη «τρομοκρατικής οργάνωσης» βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/766/Καταστολή/21027>. Ποικρόμι-κατά-των-πολιτικών-προσφύγων-από-την).

■ Σαουδική Αραβία

Πολύχρονες ποινές σε διαδηλωτές και διαφωνούντες

Σε φυλάκιση 10 χρόνων και πρόστιμο 26.700 δολάρια καταδικάστηκε στις 11 Μάρτη από σαουδαραβικό δικαστήριο πολίτης με την κατηγορία ότι συμμετείχε σε αντικυβερνητικές διαδηλώσεις και ότι παρότρυνε μέσω του Twitter άλλους πολίτες να κάνουν το ίδιο. «Καταδικάστηκε γιατί έμπαινε σε εχθρική προς το κράτος ιστοσελίδα που ενθαρρύνει την αντιδράσεις και προωθεί την αποκλίνουσα σκέψη», δήλωσε στο τέλος της δίκης ο εκπρόσωπος τους υπουργείου Δικαιοσύνης. Την ίδια μέρα καταδικάστηκε σε φυλάκιση 8 χρόνων ένας άλλος πολίτης, με την κατηγορία ότι ήρθε σε επαφή με καταζητούμενο από την αστυνομία, ότι βοήθησε ανθρώπους που τραυματίστηκαν κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων και ότι παρακολούθησε την κρητεία νεκρού διαδηλωτή φωνάζοντας αντικυβερνητικά συνθήματα. Λήγε μέρες νωρίτερα, στις 19 του Φλεβάρη, καταδικάστηκαν από δικαστήριο του Ριάντ εφτά άντρες σε ποινές φυλάκισης από 6 μέχρι 20 χρόνων, με τις κατηγορίες ότι συμμετείχαν σε διαδηλώσεις στην πόλη Κατίφ, ότι φώναζαν αντικυβερνητικά συνθήματα και εκτόξευαν βόμβες μολότοφ εναντίον της αστυνομίας.

Στην πλούσια σε πετρέλαιο Ανατο-

λική Επαρχία της Σαουδικής Αραβίας, όπου βρίσκεται και η πόλη Κατίφ, γίνονται συχνά από το 2011 διαδηλώσεις, κυρίως από το σπιτικό πληθυσμό που καταγγέλλει συστηματικές διακρίσεις σε βάρος του από τη σουνιτική μοναρχία και απαιτεί ίση μεταχείριση με τους σουνίτες. Στις διαδηλώσεις αυτές τουλάχιστον 20 νεολαίοι σίτες έχουν χάσει τη ζωή τους από πυρά της αστυνομίας.

Το 2013 χαρακτηρίζεται μαύρη χρονιά για τα ανθρώπινα δικαιώματα στη Σαουδική Αραβία. Εκτός από τους ανυπάκουους σίτες, στο στόχαστρο των μηχανισμών καταστολής έχουν μπει όλοι όσοι διατυπώνουν κάποια κριτική ή αμφισβήτησην με οποιοδήποτε τρόπο την απόλυτη εξουσία του Οίκου των Σαούδ, όσοι υπερασπίζονται στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα ή ζητούν κάποιες αστικοδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις και ελευθερίες. Αυτό που ζητούν οι περισσότεροι είναι αντικατάσταση της απόλυτης εξουσίας στην κρατική οργάνωση, με συντομεύση της αστυνομίας και λογοδοσία από την εκτελεστική εξουσία για τη διαχείριση των κρατικών εσόδων από το πετρέλαιο. Αντιμετωπίζονται με κλιμάκωση της καταστολής, με συλλήψεις, φυλακίσεις, δίκες, βαρύτατες ποινές και τρομοκρατία. Η Σαουδα-

ραϊκή Ενωση για τα Κοινωνικά και Πολιτικά Δικαιώματα, γνωστή στα αραβικά με το ακρώνυμο HASEM, που ιδρύθηκε το 2009 για να ερευνήσει περιπτώσεις ανθρώπων που κρατούνται για χρόνια χωρίς δίκη ή συνεχίζουν να κρατούνται παρ' όλο που έχουν εκτίσει την ποινή τους, έκλεισε και δεκάδες μέλη της έχουν συλληφθεί, καταδικαστές σε πολύχρονη φυλακίση ή περιμένουν να δικαστούν.

Η Σαουδική Αραβία είναι μια από τις τελευταίες απόδυτες μοναρχίες στον κόσμο. Όλες οι αποφάσεις λογβάνονται από το βασιλιά, που είναι ο μόνος που έχει την εξουσία να επικυρώνει τους νόμους. Δεν υπάρχε Βουλή. Η γραπτή νομοθεσία είναι περιορισμένη και οι δικαστές, που εφαρμόζουν την αυστηρή ερμηνεία Ουαχάμπι του Ισλάμ, έχουν μεγάλο περιθώριο να εκδίδουν αποφάσεις και να επιβάλλουν ποινές. Το 2008 δημιουργήθηκε ένα ειδικό ποινικό δικαστήριο για υποθέσεις «τρομοκρατίας», στο οποίο, εκτός από τους θεωρούμενους εχθρούς της μοναρχίας ιολαμπτές, παραπέμπονται υπέρμαχοι των μεταρρυθμίσεων και αγωνιστές για την ανθρώπινη δικαιοδοσία. Ο Οίκος των Σαούδ επιχειρεί να θωρακίσει την απόλυτη εξουσία του στη χώρα φιμώνοντας κάθε φωνή διαμαρτυρίας και με

Ατακτη φυγή του λίβυου πρωθυπουργού

Την αποπομπή του Αλί Ζεΐνταν από τη θέση του πρωθυπουργού αποφάσισε η λιβυκή βουλή. Αφορμή για την ψήφο δυσπιστίας και την αποπομπή του στάθηκε η πετυχημένη απόπειρα φορτηγού πλοίου της Βόρειας Κορέας να δέσει σε τερματικό σταθμό διυλιστηρίου στα ανατολικά της χώρας, το οποίο ελέγχεται από την αυτόνομη κυβέρνηση της Κυρηναϊκής, και να φορτώσει περισσότερα από 240.000 βαρέλια πετρέλαιο (ποσότητα που ισοδύναμει με την ημερήσια

Δεύτερος γύρος

Περίπτωση να αποφασιστούν άμεσα αντεργατικά μέτρα, σαν κι αυτά που διαρρέεται ότι ζητά η τρόικα, δεν υπάρχει. Το απαγορεύει η προεκλογική περίοδος. Άλλωστε, ούτε η τρόικα ζητά την άμεση εφαρμογή τους. Τα βάζει πάνω στο τραπέζι, ώστε ν' αποτελέσουν υλικό του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος 2015-2017, που θα ετοιμαστεί μετά τις εκλογές, σε συνδυασμό και με τις αποφάσεις για το χρέος και ενδεχομένως ένα νέο δάνειο.

Θυμηθείτε και το «πακέτο Σόιμπλε» που προβλέπει νέο δάνειο 10-20 δισ. ευρώ, χωρίς νέα δημοσιονομικά μέτρα, αλλά με «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις». Τι άλλο μπορεί να περιλαμβάνουν αυτές οι «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις» εκτός από μέτρα σαν κι αυτά που προτείνει η τρόικα;

Πρόκειται για μέτρα που θα συναποτελέσουν ένα δεύτερο γύρο κινεζοποίησης, για να βαθύνει η διαδικασία απαξίωσης της εργατικής δύναμης. Μάλιστα, αυτό θα γίνει παράλληλα στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, ώστε να κλείσει όσο γίνεται η ψαλίδα και να μην ασκείται πίεση για αύξηση των μισθών στον ιδιωτικό τομέα (χώρια που η παραπέρα μείωση των μισθών στο δημόσιο θα έχει και δημοσιονομικό όφελος για το αστικό κράτος).

Η γενική κατεύθυνση είναι να τείνουν όλοι οι μισθοί προς το σημερινό κατώτατο επίπεδο του ιδιωτικού τομέα. Αυτή θα είναι η μοναδική εγγύηση για κάθε εργαζόμενο, αν καταργηθούν και τα επιδόματα που απέμειναν σε όσους καλύπτονταν από τις Κλαδικές Συμβάσεις (κυρίως το επίδομα πολυετίας).

Το παραπάνω θα είναι συνάρτηση της «παραγωγικότητας». «Μεγαλύτερη ευθυγράμμιση μεταξύ της παραγωγικότητας και των μισθών» ζήτησε ο Τόμος μιλώντας σε συνέδριο στην Πορτογαλία, όπου ο κατώτατος μισθός είναι 485 ευρώ (κάτω από τον ελληνικό).

Ο δεύτερος στόχος, συναρτημένος με την ανάγκη διατήρησης της κινεζοποίησης, είναι η διά της βίας εξασφάλιση αυτών των μισθολογικών επιπέδων και των εργασιακών σχέσεων που τα συνοδεύουν. Γί' αυτό γίνεται λόγος για το «λοκ άουτ» (σε μια περίοδο που οι καπιταλιστές δεν αντιμετωπίζουν απεργιακή πίεση) και για νέο θεσμικό πλαίσιο για τη λήψη απόφασης για απεργία. Θέλουν να ετοιμαστούν από σήμερα για αύριο, εκτιμώντας ότι κάποια στιγμή θ' αντιμετωπίσουν τον ξεσκωμό των εργατών.

Αυτά που ήδη έχουν γίνει και αυτά που ετοιμάζονται δείχνουν πώς οι καπιταλιστές θέλουν να πετύχουν στρατηγική νίκη επί της εργατικής τάξης. Επιβεβαιώνεται καθημερινά αυτό που από το 2010 φωνάζει τούτο εδώ η εφημερίδα: ότι το χρέος είναι ένα εργαλείο για την προώθηση, το βάθεμα και την παγίωση της κινεζοποίησης. Στις στρατηγικού χαρακτήρα επιθέσεις ταιριάζουν μόνο ανάλογες αντεπιθέσεις.

■ Παρέα με τους νεοναζί

Κανένα πρόβλημα δεν είχε ο Σαμαράς να φωτογραφηθεί χαμογελαστός με τον... Κασιδάρη της Ουκρανίας Αρσέν Γιάτσενιουκ. Γιατί να 'χει; Μήπως ο ίδιος δεν είναι ένας ακροδεξιός, εδινικιστής πολιτικός; Μήπως διακατέχεται από κάποιον γνήσιο αντιφασιστό; Κυνηγάει τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής (και όχι το φασισμό), γιατί έριξαν μπόι και του αρπάζουν ψήφους. Οσο ήταν μια ασήμαντη εκλογικά συμμορία, αλλά με συνεισφορά στην ανάπτυξη του ρατσισμού, ιδίως στις γειτονίες της Αθήνας, κανένα πρόβλημα δεν είχε μαζί τους (και δεν ήταν ο μόνος).

Οσο για το ναζιστικό χαιρετισμό του Γιάτσενιουκ, που ο «ενσωματωμένος» ανταποκριτής της ΔΤ προσπάθησε να μας πείσει ότι δεν είναι παρά ένα παιχνίδι του φακού, κυκλοφόρησε πλέον ολόκληρο το βίντεο στο Διαδίκτυο και δεν αφήνει καμιά αμφιβολία. Είναι από περισσή συγκέντρωση της ουκρανικής αντιπολίτευσης στο Χάρκοβο. Ο Γιάτσενιουκ μιλάει από την οροφή ενός θανου που παίζει το ρόλο εξέδρας. Κάποια στιγμή κάτι του φωνάζει ένα τημήμα του πλήθους στ' αριστερά του, που σείει σημαίες του νεοναζιστικού κόμματος «Σβομπόντα». Ο Γιάτσενιουκ στρέφεται αριστερά, χαμογελάει και σηκώνει απότομα το δεξί του χέρι με τα δάχτυλα καλά κολλημένα. Με τον ίδιο απότομο τρόπο κατεβάζει το χέρι, για να μη μείνει σε κανέναν αμφιβολία ότι απάντησε στο ναζιστικό χαιρετισμό εκείνου του κομματιού του πλήθους. Αντίθετα, ο Κλίτσκο και κάποιοι άλλοι, που επίσης μιλούν σ' αυτή τη συγκέντρωση, δεν κάνουν τον ίδιο χαιρετισμό. Χαιρετούν με διαφορετικό τρόπο ο καδένας, αλλά όχι ναζιστικά.

■ Σύνοψη

Συνοψίζουμε τη γραμμή των γκάλοπ που δημοσιεύουν οι εταιρίες των «βαρόνων».

– ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ δα πάνε «μπάρα-μπάρα» με τον ΣΥΡΙΖΑ να προηγείται ελαφρά.

– Το ΠΑΣΟΚ δα πάρει σίγουρα μία έδρα, αλλά πρέπει να φάει πολλά ψωμιά για να πάρει δεύτερη.

– Το Ποτάμι βαδίζει με αξιώσεις προς τη δεύτερη έδρα.

– Η ΔΗΜΑΡ βρίσκεται μεταξύ φδοράς (καμία έδρα) και αφθαρσίας (μία έδρα).

■ Αχαΐνωτοι

«Η Ευρωπαϊκή Ιδέα υπήρξε από τη σύλληψη ιδέα βαθιά ουμανιστική και δημοκρατική. Ετοι την πρότειναν ο πρωτοπόρος Γάλλος οσιοιδιοτής Ανρί Σεν Σιμόν και στη συνέχεια ο μεγάλος Βίκτορ Ουγκό... Τροφοδοτήθηκε από τον αντιφασισμό της περιόδου 1930-1945... Σήμερα, όμως, η ΕΕ κινείται σε τροχιά που την απομακρύνει από τις ουμανιστικές και δημοκρατικές παραδόσεις... Αυτό που συμβαίνει στην ΕΕ ισοδύναμει με εκτροπή από τα οράματα των πρωτεργατών της Ευρωπαϊκής Ιδέας, αλλά και τα σχέδια που είχε εκπονήσει ο Ζακ Ντελόρ υπέρ της κοινωνικής διάστασης της ευρωπαϊκής ενοποίησης, ακόμα και από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που έχει ενσωματωθεί στις Ευρωπαϊκές Συνδηκές! Αποσπάματα από άρδρο στην «Αυγή» (6.3.14) του Π. Τριγάζη, ηγετικού στέλεχους του ΣΥΡΙΖΑ. Πίνουν τίποτα τα στέλεχη της Κουμουνδούρου; Οχι, αχαλίνωτοι στον οπορτουνισμό και την ευρωδουλεία είναι, γι' αυτό και χάνουν το μέτρο. Διότι έχει και ο οπορτουνισμός ένα μέτρο, προκειμένου να λειτουργήσει. Οταν το μέτρο χάνεται, η μουσούνα σκίζεται και αποκαλύπτεται το πραγματικό πρόσωπο. Οπως και να το κάνεις, από τον Ουγκό της αστικής επανάστασης και τον Σεν Σιμόν του ουτοπικού οσιοιδισμού, μέχρι τον Ντελόρ και τον Μπαρόζο έχουν μεσολαβήσει κάτι αιώνες.

■ Θυμόμαστε καλά

«Θεωρούμε ότι η απόφαση του Ανώτατου Συμβουλίου της Δημοκρατίας της Κριμαίας για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος σε ό,τι αφορά το μελλοντικό καθεστώς της αντιτίθεται στο Σύνταγμα της Ουκρανίας και ως εκ τούτου είναι παράνομη». Αυτό αναφέρεται στο κοινό ανακοινωθέν των 28 της ΕΕ, μετά την έκτακτη σύνοδο κορυφής της περασμένης βδομάδας. Τα ίδια δήλωσε και ο Ομπάμα: «Το προτεινόμενο δημοψηφίσμα για το μέλλον της Κριμαίας δα παραβίαζε το ουκρανικό σύνταγμα και το διεθνές δίκαιο».

Λες και απευδύνωνται [για μια ακόμη φράση] σε αμνήμονες. Λες και δε δυμόμαστε ποιάς ζεκίνησε ο διαμελισμός της Γιουγκοσλαβίας και τι ρόλο έπαιξε η Γερμανία στην απόσχιση αρχικά της Κροατίας και της Σλοβενίας, που άνοιξε τον ασκό του Αιόλου και βύθισε τη μεγαλύτερη χώρα των Βαλκανίων σ' έναν πολύχρονο αιματόρεμφο εμφύλιο. Ή λες και δε δυμόμαστε την εισβολή της Γεωργίας στη Νότια Οσετία το 2008, που απαντήθηκε μ' έναν πόλεμο λίγων ημερών από τη μεριά της Ρωσίας. Οι ιμπεριαλιστές της ΕΕ και των ΗΠΑ είναι οι τελευταίοι που δικαιούνται να κρίνουν το νόμιμο ή το παρόν μιας οποιασδήποτε απόφασης σε μια τρίτη χώρα, γιατί μοναδικό τους κριτήριο είναι το αν με αυτή την απόφαση εξυπηρετούνται τα δικά τους συμφέροντα ή τα συμφέροντα κάποιου αντιπάλου τους (της Ρωσίας στην περίπτωση της Κριμαίας).

■ Κολπητιδίκια με τους σιωνιστές

Αντιγράφουμε από ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ τη Δευτέρα 10 Μάρτη: «Την Τετάρτη, 5 Μαρτίου, ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξης Τσίπρας, επικεφαλής αντιπροσωπείας του κόμματος, είχε συνάντηση με τους εκπροσώπους του American Jewish Committee, με επικεφαλής τον εκτελεστικό Διευθυντή της David Harris, κα-

δώς και με εκπροσώπους του Κεντρικού Ιορδανιτικού Συμβουλίου, Βενιαμίν Αλμπάλας και Βίκτωρ Ελιέζερ. Συζητήθηκαν δέματα που αφορούν τις σχέσεις Ελλάδας-Ιορδαίλ, καθώς και το αντισυριτικό φαινόμενο της ανόδου του ναζισμού και του αντισημιτισμού, τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς. Η συνάντηση διεξήχθη σε πολύ καλό κλίμα».

Γιατί, άραγε, χρειάστηκε να περάσουν πέντε μέρες για να ανακοινωθεί η συνάντηση του Τσίπρα με ένα

ντι του παλαιοτινιακού λαού. Και δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά –για λόγους ισορροπίας και «ίσων αποστάσεων»– στο δικαίωμα του παλαιοτινιακού λαού να ζήσει λεύτερος στη δική του πατρίδα και όχι υπό τη βάρβαρη σιωνιστική κατοχή.

■ <Ανιερες συμμαχιες>

Ο στρατηγός Ιλέρ Μπασμπούγ, πρώην αρχηγός των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων, καταδικασμένος σε ισόβια για συνωμοσία σε βάρος της κυβέρνησης Ερντογάν, κρίθηκε αδύος από το Συνταγματικό Δικαστήριο, αποφυλακίστηκε και αμέσως πήρε μέρος σε συγκέντρωση οπαδών του, οι οποίοι του ζητούσαν να δέσει υποψηφιότητα για πρόεδρος. Την απόφαση που οδηγούσε σε αποφυλάκιση του Μπασμπούγ χαιρέτισε ο πρόεδρος της Βουλής Τζεμίλ Τσιτσέκ, στέλεχος του κυβερνώντος ΑΚΡ. Τη χαρακτήρισε «δρίσιμο των μεταρρυθμίσεων που πρωθυδούνται στο δικαστικό σύστημα τα τελευταία χρόνια».

Οτι ο Ερντογάν προσπαθεί να προσεταιριστεί τους στρατηγούς, τους οποίους πριν από δύο χρόνια έχωντες στη φυλακή, είναι ήλιοι φαεινότερον. Αποδίδει τις φυλακίσεις τους στο «σύστημα Γκιουλέν», ο οποίος είχε «διαβρώσει» την αστυνομία και τις δικαστικές αρχές, λες και αυτός τότε δεν ήξερε τίποτα. Το ερώτημα είναι αν οντως φρόντισε να κλείσει κάποια συμφωνία με τους στρατηγούς, με εγγυήσεις και εγγυητές, ή αν απλώς τους γλείφει. Αν ισχύει το δεύτερο, τότε το πολιτικό του τέλος βρίσκεται πιο κοντά απ' όσο πολλοί νομίζουν.

■ Θριαμβευτής

«Η αμφισβήτηση, στην οποία αναφέρεστε, δεν αφορούσε το πρόσωπο μου αλλά τον εσωκομματικό διάλογο του ΣΥΡΙΖΑ για το δέμα των συμμαχιών. Για τον λόγο αυτό απέφυγα να παρέμβω. Ο κύκλος αυτός έκλεισε πλέον επισήμως με το Περιφερειακό Συμβούλιο, στο οποίο μετείχα και εγώ στις 5 Μαρτίου. Σχεδιάσαμε τη μάχη που πρόκειται να δώσουμε σε πνεύμα απόλυτης ομοψυχίας. Ομολογώ πως με εντυπωσίασε η σύμπνοια των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ».

Με ύφος δριμυμετερή ο Οδυσσέας Βουδούρης απευδύνεται στους διαφωνούντες του ΣΥΡΙΖΑ, μέσω του ημειρίσμου οργάνου του κόμματος (Εφέν, 10.3.14) και τους βγάζει τη γλώσσα.

■ Φραπές με... αυτοοργάνωση

Οι παλιοί παρήγγελναν τον καφέ «βαρύ γλυκό», «με ολίγη», «γλυκύ βραστό», «μέτριο», «σκέτο». Αφού περάσαμε από διάφορα στάδια, τώρα έχουμε φτάσει στο «πιάσε ένα φραπέ με λίγη αυτοοργάνωση». Αναφερόμαστε σε διάφορα μαγαζά (καφενεία, μεζεδοπωλεία, ταβέρνες) που ανοίγουν κάποιοι, δίνοντάς τους το χαρακτήρα «κολεκτίβας» και διαφημίζοντάς τα ως «αυτοοργανωμένα εγχειρήματα» και τα παρόμοια. Είναι δεμπιό κάποιοι άνεργοι ν' ανοίγουν συνεταιρικά ένα μαγαζί για να επιβιώσουν. Αντε να κλείσουμε τα μάτια στη νομική μορφή με την οποία ανοίγονται κάποια τέτοια μαγαζιά, για να έχουν καλύτερη φορολογική μεταχείριση. Οταν, όμως, χρησιμοποιούνται ίδεολογήματα που παίρνουν τη μορφή πολιτικών προταγμάτων, τότε πρέπει να φωνάζουμε «φτάνει, ως εδώ». Ενα μαγαζί είναι ένα μαγαζί, είτε το έχει ένας μαγαζάτορας είτε το έχει μια παρέα πρώην ανέργων. Αν η παρέα των πρώην ανέργων «χτυπάει» τις τιμές, με γεια της με χαρά της. Το ίδιο κάνουν και άλλοι μαγαζάτορες, στην προσπάθειά τους να τραβήξουν πελατεία (δείτε τι γίνεται με την τιμή του καφέ σε πλαστικό). Οχι, όμως, να πουλάνε διάφορα παραμύθια για να τραβήξουν συγκεκριμένη πελατεία και μάλιστα να βλέπουμε να διαφημίζονται τέτοια «εγχειρήματα» ακόμα και από ιστοσελίδες κάθε άλλο παρά ανατρεπτικού περιεχομένου.

■ Αγράμματοι και τεμπέληδες

«Από τη ναυτική παράδοση της περιοχής ξεχωρίζει η ιστορία του διάσημου δωρητού «Ποτέμκιν» και της ανταρσίας του στη Σεβαστούπολη, που σήμανε την έναρξη της επανάστασης των μπολεβίκων το 1917». Αυτά έγραψε, με ύφος χιλίων ιστορικών, κάποια Νατάσα Μπαστέα στα «Νέα». Βλέπετε, κάθε αστός δημοσιογραφίσκος που αναφέρεται στα σύγχρονα γεγονότα της Ουκρανίας, πρέπει οπωσδήποτε να αναφερεί και σε κάποια γεγονότα του παρελόντος, πρόσφατου και απώτερου. Εκτός, όμως, από ιστορικά αστοχείωτοι, είναι και τεμπέληδες. Βαριούνται ακόμα και στο Wikipedia να ρίζουν μια ματιά. Κάτι δυμούνται από εδώ, κάτι δυμούνται από εκεί, τα ανακατέύονται και τα σερβίρουν στους αναγνώστες τους. Η Μπαστέα, ας πούμε, έχει ακούσει για την ανταρσία στο δωρητού «Ποτέμκιν» από την ταινία του Αίζενσταϊν. Κάτι είχε ακούσει και για κάποιες κανονιές που έδωσαν το ένασμα για την Οκτωβριανή Επανάσταση, το «Ποτέμκιν» ήταν, σκέψη. Σιγά που δα καδόταν να διαβάσει και να μάθει ότι η ανταρσία στο «Ποτέμκιν», που ήταν πράγματι στην Κριμαία, έγινε στο πλαίσιο της επανάστασης του 1905, ενώ το δωρητού που με το κανόνι του έριξε το σύνδημα για να κινηθούν τα επαναστατικά στρατεύματα του 1917 ήταν το «Άβρόρα», αγκυροβολημένο στις όχθες του Νέβα, στην Πετρούπολη, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από την Κριμαία.

■ ΣΥΡΙΖΑ

Βουρ στο «μεσαίο χώρο»

Το άρθρο του Σ. Κοντονή στο ημετίσημο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ (Εφέν), στο οποίο αναφερθήκαμε την προηγούμενη εβδομάδα, απετέλεσε το έναυσμα για ένα μπαράζ αρθρογραφίας και δηλώσεων στελεχών της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ ενάντια στη μειοψηφία που φέρνει αντιρρήσεις στη γρήγορη «πασοκοποίηση» του κόμματος.

Ο Αρ. Μπαλτάς, σε άρθρο του στην κυριακάτικη «Αυγή» συνέχισε στη λογική Κοντονή, στοχοποιώντας εκείνους που χρησιμοποιούν «αριστερόμετρο» στην εφαρμογή της πολιτικής συμμαχιών. Επιπιθέμενος ευθέως κατά εκείνων των ΣΥΡΙΖΑίων που ζητούν να υπάρχει ένα μέτρο στην πολιτική ζεφτίλα, γράφει ότι «οφείλουμε κι εμείς, αυτή τη μάχη να τη δώσουμε με ανοιχτή ματιά». Εξηγώντας αυτή τη γενική θέση, ζήτησε «να γίνουμε σε κάθε χώρο, σε κάθε πεδίο αντιπαράθεσης, το συνεκτικό στοιχείο που συστειρώνει χωρίς αποκλεισμούς και απαιτήσεις υποταγής, στη μάχη για μια άλλη Ελλάδα και μια άλλη Ευρώπη», παίρνοντας «κάθε πρωτοβουλία, ώστε το ψηφοδελτίο μας να εκφράζει εκείνους που υποφέρουν από την κρίση, αλλά κι εκείνους που είναι πρόθυμοι να προσφέρουν τη

να οδηγεί την Αριστερά σε «ολιγαρχικές αντιλήψεις» του τύπου εμείς είμαστε επαναστάτες και οι άλλοι τοπιάκια του συστήματος».

Στο ίδιο ζήτημα, το οποίο –όπως φαίνεται– είναι το μείζον για τον ΣΥΡΙΖΑ αυτή την περίοδο, αναφέρθηκε και ο Τσίπρας στην ομιλία του «σε πλατιά σύσκεψη οργανώσεων και στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ Αττικής για τις τρεις εκλογικές μάχες», την Παρασκευή 7 Μαρτίου. Αυτός, βέβαια, λόγω της θέσης του, δεν χρησιμοποίησε την ίδια οξύτητα. Αφού θύμισε ότι «οι δυνάμεις και οι προσωπικότητες που στηρίζουν την υποψηφιότητά μου για την προεδρία της Κομισιόν είναι ευρύτερες από το ΣΥΡΙΖΑ», σημείωσε ότι «οφείλουμε κι εμείς, αυτή τη μάχη να τη δώσουμε με ανοιχτή ματιά». Εξηγώντας αυτή τη γενική θέση, ζήτησε «να γίνουμε σε κάθε χώρο, σε κάθε πεδίο αντιπαράθεσης, το συνεκτικό στοιχείο που συστειρώνει χωρίς αποκλεισμούς και απαιτήσεις υποταγής, στη μάχη για μια άλλη Ελλάδα και μια άλλη Ευρώπη», παίρνοντας «κάθε πρωτοβουλία, ώστε το ψηφοδελτίο μας να εκφράζει εκείνους που υποφέρουν από την κρίση, αλλά κι εκείνους που είναι πρόθυμοι να προσφέρουν τη

γνώση, την επιρροή, το κύρος τους, για την υπόθεση της ανατροπής και της αλλαγής». «Είμαστε κόμμα των μελών και όχι κόμμα των αφελών», τόνισε με νόημα.

Από τη μεριά της, η «αριστερή πλατφόρμα», αφού κατάπιε αμάσητο τον Βουδούρη, ακολουθεί μια αμυντική στάση, μιλώντας με γρίφους. «Κύκλοι» της έλεγαν στην «Εφέν» ότι «ουδείς τάσσεται εναντίον του ανοίγματος και των συμμαχιών, αλλά σε τέτοια ζήτηματα πρέπει να υπάρχουν συγκεκριμένες τοποθετήσεις», προσθέτοντας ότι «η αριστολογία υποκρύπτει ανομολόγητους στόχους». Κατά την πάγια πολιτική τακτική της μειοψηφίας λένε ότι «προέχει το μεγάλο άνοιγμα στην κοινωνία, στους μικρομεσαίους και την αγροτιά» και επιστρέφουν το μπαλάκι στο γήπεδο της πλειοψηφίας, με τη δηκτική επισήμανση πως «ορισμένοι μπορεί να επιθυμούν συνεργασία με συγκεκριμένα πρόσωπα και φορείς που «δεν ηχούν ευχάριστα». Άλλα αντί για καθαρές διατυπώσεις κυριαρχεί μια αιριστολογία, που περισσότερο από την Κεντρική Επιτροπή και σημάνει η σάλπιγγα της «ενόπτητας για τη νίκη», ο Σταθάκης θα ξαναβγίει στο μεϊντάνι για να παρουσιάσει τις «ρεαλιστικές» οικονομικές απόψεις του ΣΥΡΙΖΑ, φαρεύοντας συντριπτικούς ψηφοφόρους.

Εκτιμώντας ίσως πως από τα δεξιά δεν έχουν ιδιαίτερο πρόβλημα, το τελευταίο δεκαήμερο απέσυραν τον Σταθάκη από τα ραδιοτηλεοπτικά πάνελ (η ανάπτωση του πολεμιστή) και επικεντρώνονται στα «πολιτικά» ζήτηματα, στα οποία το πρόβλημα είναι η «αριστερή πλατφόρμα». Οταν καταλήξουν στην έγκριση του ευρωψηφοδελτίου από την Κεντρική Επιτροπή και σημάνει η σάλπιγγα της «ενόπτητας για τη νίκη», ο Σταθάκης θα ξαναβγίει στο μ

Δυο κρούσματα Σπογγώδους Εγκεφαλοπάθειας των Βοοειδών (ΣΕΒ) ή νόσου των τρελών αγελάδων, όπως πολιτογραφήθηκε και άλλα δύο στην Ελλάδα μέσα στο πρώτο τρίμηνο του 2014 είναι ο μέχρι στιγμής απολογισμός της επανεμφάνισης της ΣΕΒ στην Ευρώπη. Πριν κάνουν γίνουν ευρύτερες έρευνες, οι αρχές και των δύο χωρών έσπευσαν να καθησυχάσουν τους καταναλωτές, επιβεβαιώνοντας για μια ακόμη φορά πως στόχος τους δεν είναι η προστασία της δημόσιας υγείας, αλλά η προστασία ενός κλάδου της καπιταλιστικής παραγωγής.

Την 1η Ιουλίου του 2001 βρέθηκε σε κτηνοτροφική μονάδα στην Ποντοράκλεια Κιλκίς το πρώτο στην Ελλάδα κρούσμα ΣΕΒ, σε αγελάδα 5 ετών. Ο τότε υπουργός Γεωργίας Γ. Ανωμερίτης και ο αρμόδιος υφυπουργός Φ. Χατζημιχάλης, φοβούμενοι ότι η πληροφορία θα διαφρένει, έσπευσαν την επομένη να το ανακοινώσουν με συνέντευξη Τύπου, στην οποία προσπάθησαν ανεπιτυχώς να το παρουσιάσουν ως τυχαίο κρούσμα. Βασικό τους μέλημα ήταν να καθησυχάσουν τον ελληνικό λαό, ισχυρίζομενοι ότι στην Ελλάδα τα πάντα εκτρέφονται υγιεινά, τα πάντα βρίσκονται υπό το άγρυπνο μάτι της κρατικής εξουσίας, η οποία ασκεί συνεχείς, συστηματικούς και αυστηρούς ελέγχους.

Στις 10 Μάρτη του 2014, μετά από 12 χρόνια, 8 μήνες και 9 μέρες, ο νυν υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ανακοίνωσε με δελτίο Τύπου δύο νέα κρούσματα ΣΕΒ, αυτή τη φορά σε κτηνοτροφική μονάδα της Φθιώτιδας. Η προστάθεια είναι και πάλι ίδια: να καθησυχάσουν τον ελληνικό λαό, αραδιάζοντας ψέματα. Στις 12 Μάρτη το υπουργείο επανήλθε με νέο δελτίο Τύπου, για να τονίσει αυτή τη φορά ότι το κρέας που διατίθεται στην κατανάλωση είναι απολύτως ασφαλές, γιατί ελέγχεται για ΣΕΒ.

Τον Ιούλη του 2001 χρησιμοποιήσαμε τον τίτλο «Μας ταιζουν σάπια κρέατα και φρέσκα ψέματα». Επειδή είναι απόλυτα επίκαιρος, τον χρησιμοποιούμε και πάλι. Και τότε και τώρα, κινητήρια δύναμη της κτηνοτροφικής παραγωγής είναι η αποκόμιση ανώτατων κερδών, ενώ η δημόσια υγεία μπαίνει σε επουσιώδη μοίρα. Μιλώντας τότε για τους περιβόητους ελέγχους της κτηνοτροφικής παραγωγής, που υποτίθεται ότι γίνονται στην Ελλάδα, όπως και σε όλη την ΕΕ, τονίζαμε: «Θα μιλήσουμε ανοιχτά και καθαρά, όπως τόσο καιρό το κάνουμε σταθερά μέσα από τις στήλες της Κ''. Από την πρώτη στιγμή της κυκλοφορίας της ''Κ'' αποδεικνύαμε, βασιζόμενοι στους πραγματικούς όρους της κτηνοτροφικής παραγωγής στην Ελλάδα και σ' όλη την ΕΕ και γενικά στις νομοτελειες της καπιταλιστικής παραγωγής, ότι κινητήρια δύναμη (και) της κτηνοτροφικής παραγωγής είναι η εξασφάλιση ανώτατων κερδών. Οπι η δημόσια υγεία έχει μπει σε δεύτερη και επουσιώδη μοίρα και ότι το κανονιστικό πλαίσιο λειτουργίας και οι διάφοροι ελεγκτικοί μηχανισμοί πιστής εφαρμογής τους, ακόμη και στην ευρωπαϊκή εκδοχή τους, δεν μπορούν να αποτρέψουν το διατροφικό σκάνδαλο».

Οπως θα δούμε στη συνέχεια, η ποτοθέτηση αυτή επιβεβαιώνεται απόλυτα και τώρα, γιατί παραμένει αναλογίωτη η επιδίωξη από τις μεγάλες καπιταλιστικές κτηνοτροφικές μονά-

■ Νέα κρούσματα Σπογγώδους Εγκεφαλοπάθειας των Βοοειδών

Μας ταιζουν σάπια κρέατα και φρέσκα ψέματα

δες του γαλλογερμανικού άξονα, που χαράσσει τις πολιτικές στην ΕΕ, να παράγουν για να αποκομίσουν ανώτατο καπιταλιστικό κέρδος και να αδιαφορούν για τη δημόσια υγεία.

Με τον Κανονισμό 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου Υπουργών προβλεπόταν ότι στην περίπτωση που μια κτηνοτροφική μονάδα βοοειδών πληττόταν έστω και από ένα κρούσμα ΣΕΒ, καταστρέφονται όλα τα ζώα της μονάδας.

Σύμφωνα με το παράρτημα VII, σημείο 1, στοιχείο α, έπρεπε να ελέγχονται:

«– Όλα τα μηρυκαστικά που ευρίσκονται στην εκμετάλλευση όπου εκτρέφηκε το ζώο στο οποίο επιβεβαιώθηκε η νόσος

– Όλα τα έμβρυα, τα ωάρια και οι τελευταίοι απόγονοι κάθε θηλυκού ζώου, στο οποίο επιβεβαιώθηκε η νόσος και του οποίου τα έμβρυα συλλέχθηκαν ή οι απόγονοι γεννήθηκαν κατά τα δύο έτη πριν ή μετά την κλινική εκδήλωση της νόσου

– Όλα τα ζώα της κλάσης του ζώου στο οποίο επιβεβαιώθηκε η νόσος».

Στο σημείο 2, στοιχείο α προβλεπόταν, «σε περίπτωση επιβεβαίωσης της ΣΕΒ σε ένα βοοειδές, η θανάτωση και η αλοσχερής καπαστροφή των βοοειδών και η καπαστροφή των εμβρύων και των ωαρίων που έχουν εντοπιστεί κατά την έρευνα του σημείου 1 στοιχείο α, πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση».

Τα ζώα της κλάσης του ζώου στο οποίο επιβεβαιώθηκε η ΣΕΒ είναι: α) Τα ζώα που γεννήθηκαν στην ίδια κτηνοτροφική μονάδα με το αισθενές βοοειδές στους δώδεκα μήνες πριν ή μετά την γέννηση του αισθενός ζώου. β) τα ζώα που οποιαδήποτε στιγμή κατά το πρώτο έτος της ζωής τους εκτράφηκαν μαζί με το αισθενές βοοειδές κατά το πρώτο έτος της ζωής του.

Σύμφωνα με το παράρτημα VII του Κανονισμού, σε περίπτωση ανακάλυψης κρούσματος ΣΕΒ, είχαμε δύο ενδεχόμενα.

Πρώτον, το αισθενές ζώο να γεννήθηκε στην ίδια κτηνοτροφική μονάδα που εμφανίστηκε το κρούσμα ΣΕΒ. Σ' αυτή την περίπτωση, καπαστρέφονται όλα τα ζώα μόνο της κτηνοτροφικής μονάδας στην οποία εκδηλώθηκε η ΣΕΒ και όλα τα ζώα της μονάδας καταγγής, επειδή επί τουλάχιστον ένα χρόνο εκτράφηκαν μαζί με το αισθενές ζώο.

Δεύτερον, το αισθενές ζώο να γεννήθηκε σε άλλη μονάδα και να έμεινε εκεί ένα χρόνο. Σ' αυτή την περίπτωση καπαστρέφονται όλα τα ζώα της μονάδας στην οποία εκδηλώθηκε η ΣΕΒ και όλα τα ζώα της μονάδας καταγγής, επειδή επί τουλάχιστον ένα χρόνο εκτράφηκαν μαζί με το αισθενές ζώο.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τον Κανονισμό 999/2001, έπρεπε να καπαστραφούν όλα τα ζώα της κτηνοτροφικής μονάδας στην οποία εκδηλώθηκε η ΣΕΒ και να απομακρυνθούν από την παραγωγή.

Με το νέο Κανονισμό 746/2008 δεν τροποποιήθηκε το σημείο 1α του πα-

νόθρωπο. Στην πράξη, όμως, αυτό δεν εφαρμόζοταν πάντα.

Η μονάδα στην Ποντοράκλεια Κιλκίς, όπου βρέθηκε το πρώτο κρούσμα ΣΕΒ στην Ελλάδα, είχε 146 βοοειδή, τα οποία αφόρηκαν όλα. Το κρέας τους, όμως, δεν πήγε για καπαστροφή. Με αποκλειστικό ρεπορτάζ μας εκείνη την περίοδο αποκαλύψαμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία του κρέατος από τα σφραγέντα βοοειδή της μονάδας πέρασε παράνομα στην κατανάλωση. Σε μια «αδέσποτη» χωματερή στο Σιδηρόκαστρο Σερρών βρήκαμε

τα οστά και τις σπονδυλικές στιγμές από τη συντριπτική πλειοψηφία των ζώων, σημάδι, ότι αφαιρέθηκε το κρέας και διοχετεύθηκε στην αγορά για να καπαστραφεί. Με αποκλειστικό ρεπορτάζ μας εκείνη την περίοδο αποκαλύψαμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ζώων της μονάδας, καθώς και της μονάδας καταγγής, δεν καπαστρέφονται και αποτελούν εστία εκδήλωσης νέων κρουσμάτων της νόσου.

Ας δούμε τα παραπάνω μέσα από το παράδειγμα των πρόσφατων κρουσμάτων ΣΕΒ στη χώρα μας. Σύμφωνα με δηλώσεις του Γενικού Διευθυντή Κτηνιατρικής, που δημοσιεύτηκαν σε εφημερίδες και ιστότοπους, τα βοοειδή της πληγείσας μονάδας είναι 240 και απ' αυτά τα 89 έχουν εισαχθεί από την Ολλανδία. Αυτά τα στοιχεία δεν δημοσιεύτηκαν υπό την κατανάλωση.

Μετά τις αποκαλύψεις μας ασκήθηκαν ποινικές διώξεις (η παρανομία ήταν καραμπινάτη), αλλά οι κατηγορούμενοι δεν παραπέμφθηκαν σε δίκη, για ευνόητους λόγους.

Ξεχείλωμα

Το παράρτημα VII του Κανονισμού δεν παρέμεινε στην αρχική του μορφή. Μόλις καταλάγιασε ο θόρυβος, τροποποιήθηκε της μονάδας, ενώ θα έπρεπε να γίνει ιχνηλάτηση, ώστε να βρεθούν οι μονάδες καταγγωγής στην Ολλανδία και αν τα δύο πληγέντα από ΣΕΒ ζώα είχαν παραμείνει σ' αυτές για τουλάχιστον ένα χρόνο, να καπαστραφούν όλα τα ζώα που εκτράφηκαν μαζί. Με τον Κανονισμό 746/2008, όμως, τα 151 βοοειδή μένουν στο απυρόβλητο και θα καπαστραφούν μόνο μερικά ζώα από τα 89 που εισήχθησαν από την Ολλανδία. Πόσα θα είναι τα ζώα που θα καπαστραφούν μόνο μερικά ζώα από τα 89 που εισήχθησαν από την Ολλανδία;

Αν ίσχυε ο Κανονισμός 999/2001, θα καπαστρέφονται και τα 240 βοοειδή της μονάδας, ενώ θα έπρεπε να γίνει ιχνηλάτηση, ώστε να βρεθούν οι μονάδες καταγγωγής στην Ολλανδία και αν τα δύο πληγέντα από ΣΕΒ ζώα είχαν παραμείνει σ' αυτές για τουλάχιστον ένα χρόνο, να καπαστραφούν όλα τα ζώα που εκτράφηκαν μαζί. Με τον Κανονισμό 746/2008, όμως, τα 151 βοοειδή μένουν στο απυρόβλητο και θα καπαστραφούν μόνο μερικά ζώα από τα 89 που εισήχθησαν από την Ολλανδία.

Ετοιμάζουν νέο χαράτσι για την Υγεία

Στα όσα διαρρέουν (από την κυβέρνηση) για τα θέματα που θέτει στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης η τρόικα υπάρχει και ένα σημείο που αποκαλύπτει την ουσία των όσων γίνονται τελευταία στην Υγεία, μετά την ψήφιση του νόμου για την ίδρυση του ΠΕΔΥ (Πρωτοβάθμιο Εθνικό Δίκτυο Υγείας). Η τρόικα φέρεται να ζητά τη θέσπιση ειδικής έκτακτης εισφοράς για τη χρηματοδότηση της ιατροφαρμακευτικής περιθώλψης των ανέργων και η κυβέρνηση φέρεται να ανθίσταται. Είναι, όμως, έτσι;

Την Παρασκευή 7 Μαρτίου, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση στη Βουλή, ο Γεωργιάδης έριξε τις πρώτες βολές: «Το μεγάλο θέμα, που είναι πραγματικά υπαρκτό, είναι αυτό το οποίο εσπίσατε στην κάλυψη των ανασφαλίστων και εδώ υπάρχει μία πολύ μεγάλη πραγματικότητα. Πριν από την κρίση η αναλογία ασφαλισμένων - ανασφαλίστων ήταν πολύ μικρή. Οι περισσότεροι Ελληνες ήταν ασφαλισμένοι, η ανεργία ήταν περίπου στο 8%, το σύστημα μπορούσε με κάποιον τρόπο να τους εντάξει και να τους περιθάλψει, είτε με έμεσους είτε μέσους τρόπους.

Η κρίση, όμως, και η εκτόξευση της ανεργίας στο 27% έχουν οδηγήσει μια πολύ μεγάλη μερίδα συμπολιτών μας από την κατηγορία των ασφαλισμένων στην κατηγορία των ανασφαλίστων. Αυτή είναι μία πραγματικότητα. Το ακριβές νούμερο δεν το ξέρουμε γιατί ακόμα το Υπουργείο Εργασίας δεν έχει καταλήξει στον ακριβή αριθμό, πάντως οπωσδήποτε είναι ένας αριθμός πολύ μεγάλος που υπερβαίνει τα δύο εκατομμύρια. Είναι κάπου μεταξύ δύο και τριών εκατομμυρίων ο ακριβής αριθμός. Είναι, λοιπόν, ένα πολύ μεγάλο τμήμα του πληθυσμού. Είναι στο επάρτιο μνημόνιο, είναι μνημονιακή μας υποχρέωση και η τρόικα μάς ελέγχει για το πώς θα παρέχουμε υπηρεσίες υγείας στους ανασφαλίστους και η task force εργάζεται γ' αυτό και ο Παιγκόδημος Οργανισμός Υγείας μάς ελέγχει γ' αυτό.

Θέλω να πω ότι είναι κεντρική πολιτική μας γραμμή ούτως ή άλλως και στα πλαίσια και των διεθνών μας υποχρέω-

σεων και συμφωνιών το να προχωρήσουμε οπωσδήποτε στην κάλυψη υπηρεσιών υγείας αυτών των ανθρώπων. Άλλωστε, η Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι το κράτος έχει ευθύνη γ' αυτούς τους ανθρώπους και τα περισσότερα απ' όσα γράφετε στην επίκαιρη ερώτησή σας με βρίσκουν απολύτως σύμφωνο, γιατί οι περισσότεροι απ' αυτούς πλήρων αισφαλιστικές εισφορές δεν φτάνουν. Αρα, πρέπει να συζητήσουμε τι θα πάρουμε από τους φόρους μας τώρα για να δώσουμε για την κάλυψη υγείας των ανασφαλίστων».

Στη δευτερολογία του έκανε ένα βήμα παραπέρα: «Το 25ευρω, φερ' επεινή, ήταν κατεξοχήν μέτρο υπέρ του δημοσίου συστήματος. Προσέξτε, όχι του δημοσίου και δωρεάν. Το μεγαλύτερο σφάλμα που έχει γίνει στη χώρα όλα αυτά τα χρόνια είναι η ταύτιση δημοσίου και δωρεάν. Αυτό έχει καταστρέψει και το δημόσιο και το δωρεάν. Αυτή είναι μια πολύ μεγάλη συζήτηση που θα αναγκαστούμε να κάνουμε στη χώρα είτε εγώ είμαι Υπουργός είτε δεν είμαι. Είναι τελείως δευτερεύουσα η δική μου παρουσία. Οσον αφορά στους ανασφαλίστους πρέπει να σας πω ότι τα κράτη δε γεννούν λεφτά. Ούτε έρχονται από τον ουρανό. Τα λεφτά των κρατών και αυτά που διαχειρίζονται οι κυβερνήσεις είναι τα λεφτά των πολιτών τα οποία τους τα δίνουν με διάφορους τρόπους: με τους έμεσους φόρους, με τους άμεσους φόρους, με τις ασφαλιστικές εισφορές. Αυτά που έχουν τα ταμεία μας ως αποθεματικά κεφάλαια, γιατί τα έχουν πληρώσει, είναι χρήματα που δεν φτάνουν για να καλύψουν τους ανασφαλίστους. Μακάρι να έρταναν.

Αυτά που έχουν τα ταμεία σας είπα μετά βίας φτάνουν για τους ασφαλισμένους. Και με πολύ μεγάλη δυσκολία. Αρα, ο μόνος τρόπος για να φτάσουμε στην κάλυψη των ανασφαλίστων είναι μέσω του κρατικού προϋπολογισμού, δηλαδή από τους φόρους μας. Εγώ σας λέω ότι μάχομαι γ' αυτό, για να δίνει ελεύθερη πρόσβαση στους ανασφαλίστους η πρωτοβάθμια μεταρρύθμιση. Είναι κεντρική μας πολιτική να δώσουμε

επιτέλους κάλυψη στους ανασφαλίστους. Επομένως, ή από τους φόρους μας θα τα πάρουμε ή από τις ασφαλιστικές εισφορές. Οι ασφαλιστικές εισφορές δεν φτάνουν. Αρα, πρέπει να συζητήσουμε τι θα πάρουμε από τους φόρους μας τώρα για να δώσουμε για την κάλυψη υγείας των ανασφαλίστων».

Είναι φανερό ότι ετοιμάζουν κάποιο νέο χαράτσι, για να χρηματοδοτήσουν το ΠΕΔΥ. Το έχουν αποφασίσει, όμως το αφήνουν για μετά τις εκλογές, για ευνόητους λόγους.

Ποιο ΠΕΔΥ θα χρηματοδοτήσουν; Ενα άθλιο σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, με υποδομές αρπαγμένες από τα ασφαλιστικά ταμεία, το οποίο πριν καν λειτουργήσει (την ερχόμενη Πέμπτη, 20 Μάη, υποτίθεται πως πρέπει ν' ανοίξουν τα «καινούργια» Κέντρα Υγείας) δείχνει την αθλιότητά του.

Περίπου 3.000 γιατροί απ' αυτούς που υπηρετούσαν στον ΕΟΠΥΥ δεν έκαναν αιτήσεις για να ενταχθούν στο ΠΕΔΥ. Στη θέση τους (λένε ότι) θα προσλάβουν 900 επίκουρους. Πότε θα τους προσλάβουν; Αγνωστο. Κάθε μέρα διαρρέουν ότι αυτό «μπορεί να γίνει ίσως και σήμερα», αλλά αικόμια δεν έχει φανεί φως. Και δεν πρόκειται να φανεί μέχρι να ολοκληρωθεί η επιθεώρηση της τρόικας και να υπάρξει συμφωνία. Και όταν τους προσλάβουν, βέβαια, τα Κέντρα Υγείας θα έχουν το 60% των γιατρών που είχαν ως πολυϊατρεία του ΕΟΠΥΥ, ενώ θα πρέπει να καλύπτουν το σύνολο του πληθυσμού και όχι μόνο τους ασφαλισμένους.

Οπως κατ' επανάληψη έχουμε τονίσει, ο φόρτος θα εξακολουθήσει να μεταφέρεται στα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων, όπου η αναμονή έξεπερνά πλέον τις 6 ώρες και φτάνει ακόμη και τις 9, με αποτέλεσμα τα ραντεβού να πηγαίνουν μήνες πίσω. Οσοι μπορούν καταφεύγουν στον ιδιωτικό τομέα, όμως η μεγάλη μαζί, ασφαλισμένοι και ανασφαλίστοι, δεν έχει τη δυνατότητα να πληρώσει και αναγκαστικά στοιβάζεται στους διαδρόμους των νοσοκομείων. Γ' αυτό το τρισάθλιο σύστημα θα επιβάλλουν το νέο χαράτσι.

Μια πονεμένη (και διδακτική) ιστορία

Τι έγινε, ρε παιδιά; Διαβάζαμε τη δήλωση που έκανε ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Χουντής την περασμένη Τετάρτη και το σημπάτιμα σαν για να δούμε αν είμαστε ξύπνιοι: «Οι μόνοι που θα αποφασίσουν αν ήταν αναγκαίες αυτές οι πολιτικές είναι οι λαοί της Ευρώπης. Με την ψήφο τους τον Μάιο θα αποδοκιμάσουν τις δυνάμεις που σήμερα μέσω της Εκθεσης, νομιμοποιούν την Τρόικα και δικαιολογούν τις πολιτικές της. Θα αποδοκιμάσουν εκείνες τις δυνάμεις που ενσωμάτωσαν τις μνημονιακές και τροικινές πολιτικές μέσα στην ευρωπαϊκή νομοθεσία».

Δεν ψήφισε ο Χουντής την έκθεση των Οτμαρ Κάρας και Λιέμ Χοάνγκ Νγκονγκ για το ρόλο που διαδραμάτισαν οι τρόικες; Κι όχι μόνο δεν την ψήφισε, αλλά και καταγγέλλει αυτούς που την ψήφισαν; Δεν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ που έκανε τόσο θρύβο υπέρ της δημιουργίας αυτής της Επιτροπής του Ευρωκοινοβουλίου; Δεν κουνούσε απειλητικά το δάχτυλο ο Τσίπρας στον Σαμαρά, από το βήμα της Βουλής, λέγοντά του ότι σύντομα θα βρεθεί κατηγορούμενος ενώπιον... εξεταστικής επιτροπής του Ευρωκοινοβουλίου («Τώρα, όμως, αυτό που εσείς αρνηθήκατε στο ελληνικό Κοινοβούλιο το αποφασίζουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο»); Δεν πήρε ο ίδιος το αεροπλάνο για τις Βρυξέλλες, όπου συναντήθηκε με τους Κάρας και Λιέμ, για να τους δώσει στοιχεία χρήσιμα για την έρευνά τους («Τα αποτελέσματα του έργου της Επιτροπής μπορούν να αξιολογηθούν και να αξιοποιηθούν από το επόμενο, νεοεκλεγμένο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο», έγραφε ο ΣΥΡΙΖΑ σε σχετικό πορτρέτο); Δεν ξεσήκωσε τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ, όταν αναβλήθηκε για μερικές μέρες η έλευση των δύο ευρωβουλευτών στην Αθήνα, καταγγέλλοντας την κυβέρνηση ότι φοβάται τον έλεγχο (Σκουρλέτης: «Πανικόβλητη η κυβέρνηση, με την αρωγή του προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. Σουλτς, σπεύδει να αναβάλει την επίσκεψη της Επιτροπής του Ευρωκοινοβουλίου που ερευνά τα πεπραγμένα της τρόικας, τρέμει μπροστά στο ενδεχόμενο μιας συζήτησης για τη σκοπιμότητα και τις επιπτώσεις του μνημονίου»); Πώς γίνεται στο φινάλε ο ευρωβουλευτής του να καταγγέλλει την έκθεση, αυτούς που τη συνέταξαν και αυτούς που την υπερψήφισαν;

Πρόκειται για μια πονεμένη ιστορία. Βουτηγμένος στην ευρωλαγνεία, κινούμενος από τον άκρα πολιτικού τυχοδικισμού του, ο ΣΥΡΙΖΑ ποντάρισε σ' αυτή την Επιτροπή, λες και υπήρχε περίπτωση ένας αυστριακός σκληρός δεξιός και ένας γάλλος σοσιαλδημοκράτης να πάνε κόντρα στη γενική γραμμή του γερμανογαλλικού άξονα. Ποντάρισε μέχρι το τέλος, νομίζοντας πως θα δημιουργηθούν εντυπώσεις κατά της κυβέρνησης. Ομως, οι Κάρας και Λιέμ συνέταξαν μια απολύτως ισορροπημένη έκθεση και η ολομέλεια του Ευρωκοινοβουλίου την ενέκρινε την περασμένη Τετάρτη με μεγάλη πλειοψηφία.

Η έκθεση αναφέρει ότι η δημιουργία «του σχήματος των Τροίκα» ήταν αναπόρευτη στην πρώτη φάση της κρίσης, λόγω της απουσίας κατάλληλων μηχανισμών και κατάλληλων πολιτικών στο ευρωπαϊκό επίπεδο. Στη συνέχεια κάνει κριτικ

Γιατί τόση πρεμούρα για τη διαγραφή των «αιώνιων» φοιτητών;

Νέο μέτωπο αντιπαράθεσης ανοίγει ο Αρβανιτόπουλος στα πανεπιστήμια. Τούτη τη φορά έβαλε στο στόχαστρο τους φοιτητές. Και ανακοίνωσε τη διαγραφή από τα ιδρύματα των φοιτητών που εισήχθησαν στις σχολές πριν από το 2006. Για να αποσπάσει δε τη συναίνεση των νοικοκυράριών που τον έβλεπαν από την τηλεόραση ξεφούρνισε χωρίς ντροπή τα πιο προκλητικά ψεύδη.

«Δεν μπορούμε να συντηρούμε αυτήν την κατάσταση, εισαχθέντες πριν από το 2006 που συμπληρώνουν τώρα σχεδόν δεκαετία, να καταλαμβάνουν ακόμη χώρο στα ελληνικά πανεπιστήμια: πρώτον είναι θέμα τάξεως, και, δεύτερον, είναι και ένα ζήτημα το οποίο έχει να κάνει και με το κόστος στον φορολογούμενο πολίτη» (Κ. Αρβανιτόπουλος).

Καταφρήνη πρέπει να επισημάνουμε την αναφορά του υπουργού Παιδείας στην «τάξη», που παραπέμπει ευθέως σε άλλες εποχές, όταν οι κολονέλοι της συμφοράς χτυπούσαν το χέρι πάνω στο βήμα για να μεταδώσουν στους εμβρόνητους, φοιτισμένους και υποταγμένους πανεπιστημιακούς τις προτεραιότητες και το ήθος των νέων καιρών του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν».

Επειτα ας σημειώσουμε τα ψέματα. Οι φοιτητές που έχουν υπερβεί τα κανονικά εξάμηνα σπουδών, που ορίζει η διάρκεια σπουδών της σχολής ή του τμήματος που φοιτούν, δεν έχουν κανένα απολύτως δικαίωμα από αυτά που απορρέουν από τη φοιτητική ιδιότητα. Δεν παίρνουν δηλαδή συγγράμματα και «πάσο», δεν δικαιούνται δωρεάν σύτοσης-στέγασης και δεν παρακολουθούν εργαστήρια. Πολλοί εξ αυτών έχουν εγκαταλείψει

οριστικά τις σπουδές τους και άλλοι εμφανίζονται μόνο στις εξεταστικές περιόδους. Συνεπώς δεν «καταλαμβάνουν» κανένα «χώρο στα ελληνικά πανεπιστήμια», όπως ισχυρίζεται πονηρά ο Αρβανιτόπουλος, υπονοώντας ότι οι λεγόμενοι «αιώνιοι» φοιτητές είναι το βαρίδι των δημοσίων πανεπιστημάτων και αυτοί που τα εμποδίζουν να διαχειρίστούν στη σωστή κατεύθυνση τις διαπάνες που τους παρέχει το κράτος, επιβαρύνοντας τον «φορολογούμενο πολίτη».

Εξοργίζουν πραγματικά τα όσα ισχυρίζεται ο υπουργός Παιδείας, όταν η κυβέρνηση στην οποία μετέχει και η πολιτική την οποία φανατικά στηρίζει, υπό την καθοδήγηση των ντόπιων καπιταλιστών και της τροίκας, έχει επιβάλει οικονομική ασφυξία στα πανεπιστήμια και έχει αφανίσει τα όποια αποθεματικά τους. Αυτοί είναι που έχουν οδηγήσει τα ιδρύματα σε αδυναμία λειτουργίας, στραγγαλίζοντας τους προϋπολογισμούς τους και μη διορίζοντας το απαραίτητο διδακτικό προσωπικό.

Πέρα από τη μετάθεση των ευθυνών σε ανύπαρκτους εχθρούς, ο Αρβανιτόπουλος έχει και έναν άλλο στόχο. Το πανεπιστήμιο που θέλει να στήσει και που έχει δρομολογηθεί με τους νόμους Διαμαντοπούλου (v. 4009/2011) και Αρβανιτόπουλου (v. 4076/2012), το πανεπιστήμιο δηλαδή που θα λειτουργεί με τους όρους και τις προϋποθέσεις μια επιχείρησης ΑΕ, απαιτεί την επιβολή της στήγης του νεκροταφείου. Απαιτεί φοιτητές-στρατιωτικά, που θα νοιάζονται μόνο για τα μαθήματά τους και την αυριανή επιχειρηματική τους καριέρα. Φοιτητές με έντονο απομονωμένο και καθόλου πολιτικές και συνδικαλιστικές ανησυχίες. Στοχοποιώντας τους «αιώνιους»

φοιτητές, ως μήτρα του κακού, ο υπουργός Παιδείας, στην ουσία στοχεύει στους φοιτητές γενικά. Σ' αυτούς θέλει να στείλει το μήνυμα, σ' αυτούς θέλει να εμφανίσει, διά της τρομοκρατίας της διαγραφής, το πνεύμα του «νέου» επιχειρηματικού πανεπιστήμιου.

Οπως συμβαίνει κάθε φορά που η κυβέρνηση ετοιμάζεται να επιβάλει έναν αντιδραστικό νόμο, τα φιλικά προς αυτή ΜΜΕ ανέλαβαν να ετοιμάσουν το έδαφος με σχετικά δημοσιεύματα. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα αυτά, που αναπαρήγαγαν απλώς τα ψέματα του υπουργού Παιδείας, επικεντρώνοντας σε νούμερα και στατιστικά στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας και όχι στην ουσία και τις αιτίες που κρύβονται από πίσω, 180.000 φοιτητές είναι στη λίστα των διαγραφών από τη νέα αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν εγκαταλείψει οριστικά τις σπουδές τους διαγραφών από την ίδια αιαδημαική χρονιά και από αυτούς οι 70.000 αιφορούν τα TEI. Από τους 596.000 φοιτητές των πανεπιστημάτων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, οι 300.000 χαρακτηρίζονται ως μη ενεργοί, είτε γιατί έχουν

Ποτάμι τα βοθρολύματα

Το πρώτο σύνθημα ήταν «Πολιτική χωρίς κομματικό παρελθόν». Κι ας υπήρξε ο ιδρυτής τουράκι των εκσυγχρονιστών του Σημήτη και μετά κηφουρός του Γιωργάκη. Κι ας υπήρξε ο Δήμου συνοδοπόρος του Μάνου και συνιδρυτής όλων των νεοφιλεύθερων σχημάτων. Κι ας εμφανίστηκε πρόσφατα ο Μαυρωτάς, όχι ως πολίτης, αλλά ως τουράκι του Αρβανιτόπουλου ενάντια στους υπό διαθεσιμότητα διοικητικούς υπαλλήλους των ΑΕΙ. Κι ας υπήρξαν όλοι οι άλλοι μεληδικοί στελέχη αστικών κομμάτων.

Το δεύτερο σύνθημα ήταν «Πολιτική για όλους». Βγαλμένο κατευθείαν από την παλέτα των διαφημιστικών εταιριών. Ερμηνεύεται, βέβαια, και διαφορετικά: «Ολοι το ίδιο είμαστε, λαός και Κολωνάκι». Το λένε και οι ίδιοι: «Οι πολιτικές μας προτάσεις αφορούν όλους, ανεξαρτήτως από τη θέση που έχουν σήμερα στην ελληνική κοινωνία». Οποία πρωτοπορία, θα ελεγε κάποιος. Δεκαετίες τώρα, τουλάχιστον από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα, τα ανά τον κόσμο αστικά κόμματα -φιλελεύθερα και συντροπικά- ισχυρίζονται ότι είναι υπεράνω τάξεων, ότι συνθέτουν δημιουργικά (σε εθνική βάση, όπως λένε) τα ανταγωνιστικά ταξικά συμφέροντα.

Το πρώτο «μανιφέστο» του Ποταμιού, υπό τον... ιντερνετικό τίτλο «Άπαντήσεις στις πο συχνές ερωτήσεις των 10 πρώτων ημερών», αποτελεί ένα σαφές δεήγμα γραφής για το πώς θα πορευτεί το δημούργημα των μιντιαρχών, με στόχο να μετρήσει τις δυνατότητες εξαπάτησης ψηφοφόρων στις ευρωεκλογές.

- Μπόλικη μοντερνιά, για να δείχνουμε διαφορετικού. Αυτή η μοντερνιά, βέβαια, έχει χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν, αλλά τώρα σερβίρεται όχι στο παραδοσιακό κομματικό α-

στολή στην πράξη της λειτουργίας Τμημάτων του ΤΕΙ Θεσσαλίας, λόγω της μεγάλης έλλειψης εκπαιδευτικού προσωπικού, η Συνέλευση του ΤΕΙ Θεσσαλίας κατά την 19η συνεδρίασή της την 10η Μαρτίου 2014 αποφάσισε ΟΜΟΦΩΝΑ την αναστολή της εκπαιδευτικής λειτουργίας του Ιδρύματος για τις 12 και 13 Μαρτίου 2014, ημέρες αναμονής έκδοσης της σχετικής Π.Υ.Σ.» (ΤΕΙ Θεσσαλίας).

«Σήμερα 10 Μαρτίου 2014, η Συνέλευση του ΤΕΙ Ηπείρου, αποφάσισε ΟΜΟΦΩΝΑ την αναστολή της εκπαιδευτικής λειτουργίας του Ιδρύματος για τις 12 και 13 Μαρτίου 2014, αναλογιζόμενη το γεγονός ότι βρισκόμαστε στην έναρξη του εφιρνού εξαμήνου του ακαδημαϊκού έτους 2013-2014 και η μεγάλη έλλειψη έκτακτου εκπαιδευτικού προσωπικού, καθιστά πρακτικά αδύνατη τη λειτουργία των τμημάτων του ΤΕΙ Ηπείρου με την απαιτούμενη ποιότητα που αφρούζει σε ένα Τριτοβάθμιο Εκπαιδευτικό Ιδρυμα.

Η απόφαση περί αναστολής της εκπαιδευτικής λειτουργίας του Ιδρύματος μας τελεί υπό την αίρεση της υπογραφής της σχετικής Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου (Π.Υ.Σ.) για την έγκριση της πρόσληψης Εκτάκτου Εκπαιδευτικού Προσωπικού. «ΤΕΙ Ηπείρου».

μπαλάζ, αλλά σ' ένα αμπαλάζ καθαρά μιντιακό. «Λογικές λύσεις, προς όφελος του συνόλου» - «Η σωστή υλοποίηση των καλών ιδεών είναι εξίσου σημαντική με τις ιδιες τις προτάσεις» - «Οι πολιτικές μας προτάσεις αφορούν όλους, ανεξαρτήτως από τη θέση που έχουν σήμερα στην ελληνική κοινωνία» - «Δεν είμαστε επαγγελματίες πολιτικοί» - «Θέλουμε να γίνουμε η αφρομή για να μπουν οι νέοι άνθρωποι μπροστά» - «Σε μια δημοκρατία το υψηλότερο αξίωμα, είναι αυτό του πολίτη» - «Η δουλειά όμως του πολιτικού δεν είναι να πηγαίνει με τη δημοφιλέστερη άποψη» - «Η χώρα δεν έχει ανάγκη από προγράμματα φτιαγμένα σε κομματικά θερμοκήπια ή διαφημιστικά γραφεία. Εχει ανάγκη από επεξεργασμένες λύσεις τις οποίες θα βρούμε μαζί με τους πολίτες που θα πιστέψουν στη δύναμή τους» και πάει λέγοντας.

- Αφθονη φλυαρία για εκσυγχρονισμό του πολιτικού συστήματος και της δημόσιας διοίκησης, πάλι με πράγματα που έχουν επιπλέον κάποιες ιδεολογίες. Είμαστε υπέρ του πλήρους διαχωρισμού Εκκλησίας και κράτους» - «Οι μειονότητες πρέπει να έχουν ίσα δικαιώματα με το υπόλοιπο κοινωνικό σώμα» - «Χρειάζεται αποτελεσματική συνοριακή φύλαξη αλλά και φροντίδα για τους μετανάστες που ζουν στη χώρα. Παράλληλα, η Ελλάδα θα πρέπει να διεκδικήσει την αναθεώρηση του κανονισμού Δουβλίνο II» - «Αναγνώριση λοιπόν για όλα τα ζευγάρια, ανεξαρτήτως φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου των δύο συντρόφων, του δικαιώματος στον πολιτικό γάμο και το σύμφωνο συμβίωσης».

Ανάμεσα σ' αυτές τις κοινότητες φλυαρίες (τις μισές τουλάχιστον τις έχει πει ακόμα και ο Μητσοτάκης), κάτι ανάμεσα σε Τζήμερο, Γιωργάκη Παπανδρέου, Ντόρα και Αβραμόπουλο (του αλήστου μνήμης ΚΕΠ), περνάει με όμορφο τρόπο (σαν να χύνεις ναρκωτικό με ρέγουλα) η υπεράσπιση της «μνημονιακής» πολιτικής. Από την αρχή ακόμη τονίζεται ότι «οι περισσότερες μεταρρυθμίσεις έγιναν με μισή καρδιά και επιπλούμενη, όχι επειδή υπήρχε πίστη σ' αυτές, αλλά επειδή αποτελούσαν όρους του Μνημονίου». Επρεπε να τις κάνουν μόνες τους οι κυβερνήσεις αυτές τις μεταρρυθμίσεις και όχι επειδή τις επέβαλε το Μνημόνιο! Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε ποιες ήταν αυτές οι μεταρρυθμίσεις; Η κινέζοποιήση των μισθών και των εργασιακών σχέσεων, η διάλυση της κοινωνικής ασφαλίσης κτλ.

Οσο για το χρέος, αυτό το εργαλείο απομόνωσης του ελληνικού λαού και προώθησης της κινέζοποιήσης, το Ποτάμι το αναγνωρίζει στο ακέραιο, αλλά έχει και πρόταση. Τι πρόταση; Αυτή που σχεδιάζουν οι διανοητές και έχει ήδη πάρει την ονομασία «σχέδιο Σόιμπλε»: «Σήμερα αυτό που πρέπει να ζητήσουμε είναι χαμηλότερες πληρωμές τόκων για τα επόμενα χρόνια. Αν και οι πληρωμές τοκοχρεολυσίων δεν

πρέπει στους βασικούς τομείς να βάλουμε επικεφαλής, ανθρώπους με κύρος και γνώση. Αυτή είναι η καινοτόμος πρόταση μας προς τη διακυβέρνηση» - «Το ελληνικό Δημόσιο πρέπει να «εκλογικευθεί», να υπάρξει σωστή κατανομή» - «Σε κάθε υπηρεσία και να αξιοποιηθούν οι καταλληλότεροι υπάλληλοι. Οχι οι «ημέτεροι»! - «Δεν είναι δουλειά όμως των πολιτών να μεταφέρουν χαρτιά και πιστοποιητικά από τη μία δημόσια υπηρεσία στην άλλη, ούτε είναι παραγωγικό να περνάνε τις ώρες τους μπροστά σε ουρές».

- Σ' αυτά προσθέτει μια καλή δόση κοινοπολιτικού φιλελεύθερησμού. «Είμαστε υπέρ του υπόψιν κάποιες ιδιαιτερότητες! Τα διδιά ελέγει ο Βενιζέλος πριν τις εκλογές του 2012, τα διδιά ελέγουν Σαμαράς, Βενιζέλος και Κουβέλης μετά τις εκλογές, όταν σχηματίσαν κυβέρνηση.

Ακολουθούν σκόρπιες πράξεις, ενταγμένες απόλυτα στη λογική των Μνημονίων: «Οι φόροι πέρα από κάποιες διορθώσεις αδικιών δεν είναι εύκολο να μειωθούν αισθητά. Άλλα θα πρέπει να μειωθούμε τις ασφαλιστικές εισφορές. Αυτές κάνουν αικρίβω το κόστος εργασίας στις επιχειρήσεις και χαμηλό τον καθαρό μισθό» - «Να μειωθούν κάποιες ολοφάνερα άδικες δαπάνες, όπως είναι οι συντάξεις γήρατος που δίνονται σε ηλικιές κάτω από τα 60» - «Το κράτος δεν μπορεί να έχει το μονοπάτιο σε επιχειρησιακές δραστηριότητες στις οποίες μπορεί να υπάρξει ανταγωνισμός άρα και μεγαλύτερο κέρδος για την κοινωνία (τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος, συγκοινωνίες κ.ά.)».

Το χαρμάνι δεν περιλαμβάνει τίποτα το πρωτότυπο. Τίποτα που να μην έχει ειπωθεί. Φλυαρία σε κάποια γενικά πολιτικά ζητήματα και ταυτόλογη απότομη, όχι επειδή υπήρχε πίστη σ' αυτές, αλλά επειδή αποτελούσαν όρους του Μνημονίου». Επρεπε να τις κάνουν μόνες τους οι κυβερνήσεις αυτές τις μεταρρυθμίσεις και όχι επειδή τις επέβαλε το Μνημόνιο! Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε ποιες ήταν αυτές οι μεταρρυθμίσεις;

ΥΓ: Το μεγάλο καλαμπούρι: «Το κίνημά μας θελουμε να μεγαλώσει από κάτω προς τα πάνω, και όχι όπως εξελίχθηκαν τα προβλήματα της ελληνικής, χωρίς αυτό να δηλώνεται. Παρά ταύτα, προσκυνώντας τους κανονάρχες, κόμματα που μπορεί να πάθουν ζημιά από το Ποτάμι εξακολουθούν να λένε ότι έχει... θολές θέσεις.

ΥΓ: Το μεγάλο καλαμπούρι:

Σωτήρας των αφεντικών του

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στην ηλεκτρονική αλληλογραφία που είχε αναγνώστης μας με τον Θεοδωράκη, σχετικά με την εκπομπή του για το έγκλημα του Λιμενικού στο Φαρμακονήσι. Ο αναγνώστης μας του έστειλε το πολιτικό σχόλιο της «Κόντρας» για την εκπομπή του και ο Θεοδωράκης, αντί να απαντήσει επί της ουσίας, του απάντησε ότι «το κείμενο έχει τόσες ανακρίβειες που δεν θα μπω στο κόπτο να τις επισημάνω» (!) και κατέληξε επικαλούμενος τα συγχαρητήρια της αργανικής κοινότητας: Πάντως για την ιστορία να σας αναφέρω ότι οι εκπρόσωποι της Αργανικής κοινότητας - στα γραφεία της οποίας έγιναν ορισμένες από τις συνεντεύξεις των ναυαγών - μας έδωσαν συγχαρητήρια για τον τρόπο που παρουσιάσαμε τα γεγονότα και τις απώψεις των συμπατριωτών τους ναυαγών!

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορδοι! Οχι πια στα τέσσερα.

Είναι εκπληκτικό το πόσες «παγκόσμιες ημέρες» μπορεί να γιορτάζονται κάθε μέρα του Μαρτίου. Μια γέυση υπάρχει στο επετειολόγιο αυτής της εβδομάδας (κοντροσελίδα 2). Προεξάρχουσα και κορυφαία όμως ήταν η χθεσινή μέρα (14 Μαρτίου) που λατρεύει και ο συντροφοκουμπάρος: η ημέρα μηριζόλας και πεολειχίας...

«Ηταν πρώι –ή βράδυ, δεν έχει ιδιαίτερη σημασία– του Αυγούστου» (της 17ης συγκεκριμένη) όταν ο Αντώνης Σαμαράς απένειμε τιμητική πλακέτα στον σκηνοδέτη Γιάννη Σμαραγδή για τη συνεισφορά του στην έβδομη τέχνη και ειδικότερα για την προβολή της περιοχής της Πύλου στην ταινία του «Ο Θεός αγαπάει το χαβιάρι». Οι πιστοί (priests) αναγνώστες δα δυμούνται την αναφορά της στήλης –και όχι μόνον και ω χειμώνων– τις ιστορικές ανταλλαγές φιλοφρονήσεων μεταξύ των δύο καλλιτεχνών (τι γελάτε ρε;) και τη μαντινάδα που ο Γιάννης Σμαραγδής απήγγειλε εξαιρετικά αφιερωμένη στον πρωθυπουργό: «Σαν ήλιος βγήκες φωτεινός / σ' ζ Αμερικής τ' αλώνι / κι έλαμψες και ήρδες νικητής / και σ' αγαπάμε όλοι». Οι έχοντες καλύτερο μνημονικό δα δυμούνται και τις δικές μας που ήρθαν ως απάντηση, καδώς και εκείνες τις λαϊκής (like kiss) μούσας. Στα ειρωνικά και επικριτικά σχόλια που ακολούθησαν τη μαντινάδα, ο Γιάννης Σμαραγδής μέσω του ραδιοφώνου του Σκάι απάντησε ως εξής: «Ο Αντώνης Σαμαράς είναι ο κατάλληλος άνδρας, την κατάλληλη στιγμή, στην κατάλληλη δέση και δεν έπαιαν να στέλνω τη δετική μου ενέργεια όσο πιστεύω ότι προσπαθεί»...

Ποιος να ξερε, ποιος να σκεφτεί και ποιος να φανταζόταν πως δα φτανει η ανταμοιβή δυο μέρες στο κατόπι!

Δύο μέρες μετά τη μαντινάδα του στο Σαμαρά, ο στιχοπλόκος σκηνοδέτης ζήτησε και έλαβε 50.000 ευρώ έπειτα και από παρέμβαση του υπουργείου Πολιτισμού. Αυτό κατήγγειλε ο πρώην πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου Γιώργος Παπαλιός.

– Θαρρείς πως τέλειωσε εκεί το πράμα ωρέ Γκόλφω;
– Γιατί; Τι τρέχει Τάσο μου; Μολόγα το, δα σκάσω.

Η είδηση είναι σαφής και σα φίς και την παραδέτουμε όπως τη λάβαμε από τον πρώτο τυχόντα λειτουργό της δημόσιας πληροφορίας: «Νέος πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης διορίστηκε με απόφαση του υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού Πάνου Παναγιωτόπουλου, ο ακηνοθέτης και μέχρι τώρα αντιπρόδρος του φεστιβάλ Γιάννης Σμαραγδής. Οπως είναι γνωστό ο προηγούμενος πρόεδρος, ο δήμαρχος της Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης, είχε παραιτηθεί από τη δέση του επικαλούμενος τις ανάγκες του προεκλογικού του αγώνα που τότε ξεκίνουσε».

– Μ' έστειλες, με φαρμάκωσες, δεν έχω λόγια Τάσο.
άσε που αφιερώσαμε μισή στήλη και βάλε.

Θα μας γελάνε οι σύντροφοι, δα βρίζουν οι αναγνώστες Θα λένε «περιμαζέψτε τους, μας έσπασαν τα... νεύρα».

– Γκόλφω, λειτουργήμα κι αυτό. Να λες και να το δείχνεις πώς λειτουργεί το σύστημα οπού βρωμάει και ζέχνει και πώς γυρνάει ο τροχός με τα κολλητιλίκια και με τα υμνολόγια και τα λιβανιστήρια.

«Από την ελευθερία δεν μπορείς να κόψεις ούτε ένα κομματάκι, γιατί αμέσως όλη η ελευθερία συγκεντρώνεται μέσα σ' αυτό το κομματάκι» (Mikhail Bakunin).

Είτε μέσα από τα μύρια λόγια κάποιων είτε μέσα από την εκκωφαντική σιωπή κάποιων άλλων, τα συμπεράσματα που βγαίνουν από την περί το βιβλίο του Δημήτρη Κουφοντίνα φιλολογία είναι μάλλον ασφαλή.

Πάει καιρός που ο κυρ-«Αντώνης» πολεμούσε την αυλή μα οι αυλικοί πλημύναν' σαν πέταξε το πουλί.

Οι γυρολόγοι συλλέκτες της πολιτικής υπεραξίας σκαρφάλωσαν πάλι πιβίζοντας (τι τι ζώντας!) σε παράδημα και κάδους σκουπιδιών. Από κοντά και οι λαλίστατοι και πρόδυμοι πικραμένοι που εύκολα διλοισθαίνουν προς τον ένοπλο πολιτικό τραμπουκισμό της ακροδεξιάς, αφορίζοντας με την ίδια και μεγαλύτερη ευκολία κάθε υπουργία ένοπλης δράσης της τάξης τους. Και από κάτω οι αυρηδόν πίπτοντες από τα σύννεφα, οι μονίμως «έκπληκτοι» και αδώνι που τίποτε δεν τους εκπλήσσει στην πραγματικότητα (ίσως και τίποτε να μην τους αδωάνει, αλλά αυτή είναι μια άλλη ιστορία). Κάθε συντεταγμένο κοινωνικό πεδίο και ένας χώρος υγειονομικής ταφής συναισθημάτων, οραμάτων, αγώνα. Κάθε κυνωνική ομάδα και αμφοτισέρ, κάθε πολιτικό μαγαζάκι και «ναι μεν αλλά...».

«Ματωμένα βιβλία», «ματωμένα λεφτά», «ματωμένες ιστορίες», μέχρι και «ματωμένα βιντεάκια» με «ματωμένες σελίδες».

Κλούβες, κλουβιά και κλούβια ιδανικά...

Κοκκινοσκούφιστα

ΔΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 3η Δίκη

105η συνεδρίαση Τετάρτη, 12.3.14

Η δίκη συνεχίστηκε με την ανάγνωση της απόφασης 5461/2012, που αιφορά και αυτή (όπως και η 4199/2011, που αναγνώστηκε στις προηγούμενες συνεδριάσεις) την πρώτη δίκη της ΣΠΦ για την υπόθεση Χαλανδρίου και τις εκρήξεις στο σπίτι του Π. Χηνοφώτη, στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης και στο σπίτι των Λ. Κατσελή και Γερ. Αρούνη, με κατηγορούμενους Μιχάλη και Γιώργο Νικολόπουλο, Χρήστο Τσάκαλο και Διαμιανό Μπολάνο.

Ενα πρώτο σχόλιο για το σκεπτικό της απόφασης έκανε ο συνήγορος Τζαμτζής. Σχολίασε το παράδοξο της ένταξης των αδικημάτων στο 187A, χωρίς όμως να έχουμε προσβολή της πολιτειακής δομής της χώρας και τόνισε ότι ή θα έπρεπε να χαρακτηριστούν ως πολιτικά έγκληματα τα αδικήματα ή να πούμε ότι το 187A είναι αρίστο. Ακόμη, αναφέρθηκε στα δύο αναφέρονται στο σκεπτικό της απόφασης περί συκοφάντησης της χώρας στο εξωτερικό, πρόκλησης τρόμου στους πολίτες και προσβολής των οικονομικών δομών της χώρας (λόγω απομάκρυνσης επενδυτών και τουριστών!), λέγοντας πως δύο αυτά εντάσσονται σε μια θεωρητική ανάλυση χωρίς εξειδικεύσεις, χωρίς να αναφέρεται, για παράδειγμα, με ποιο τρόπο εκφράζεται ο τρόμος που προκλήθηκε στους πολίτες.

Η συνήγορος Σταν αναφέρθηκε στην αιριστία του σκεπτικού της απόφασης και τις αντιφάσεις του δύο αιφορά το πολιτικό έγκλημα, καθώς ενώ παρουσιάζει ως τεράστιες τις συνέπειες των ενεργειών, εντέλει δέχεται ότι δεν ήταν ικανές να πλήξουν το πολίτευμα. Τόνισε, επίσης, πως το σκεπτικό της από-

φασης υποβιβάζει και απαξιώνει τη σημασία των πράξεων των κατηγορούμενων.

Ο Χρ. Τσάκαλος σχολίασε τις αντιφάσεις που υπάρχουν στο σκεπτικό της απόφασης και συγκεκριμένα το γεγονός ότι αναφέρεται πως τα προειδοποιητικά τηλεφωνήματα είχαν σκοπό τη διάχυση του τρόμου και του πανικού στους κατοίκους, ενώ η έννοια του προειδοποιητικού τηλεφωνήματος είναι να μην υπάρχουν τραυματισμοί απόμων που δεν αποτελούν στόχο και αυτό το σκοπό είχαν. Ακόμη τόνισε το γεγονός ότι με λογικά άλματα έχουμε εφαρμογή του 187A, όμως για να μη χαρακτηριστούν τα αδικήματα ως πολιτικά έγκληματα, αναφέρεται ότι δεν τέθηκε σε κίνδυνο η πολιτειακή δομή της χώρας.

Η δίκη διακόπηκε για τη Δευτέρα 17 Μάρτη.

■ 4η Δίκη

35η συνεδρίαση Δευτέρα, 10.3.14

Η προηγούμενη συνεδρίαση στηγματίστηκε από την απαράδεκτη συμπεριφορά του συνταξιούχου αρεοπαγίτη Β. Φουύκα, ο οποίος αρνήθηκε στην ουσία να απαντήσει σε ερωτήσεις μελών της ΣΠΦ και αποχώρησε χωρίς να ολοκληρωθεί η έξταση του, παραβιάζοντας έτσι τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (δεν είχε κανείνα δικαίωμα να αποχωρήσει χωρίς την άδεια του προέδρου). Η συμπεριφορά αυτή του τέως αρεοπαγίτη προκάλεσε την έντονη διαφαρτηρία των συνηγόρων υπεράσπισης, που απαίτησαν να διατορθεί η βίαιη προσαργιώγη του, και τη διαφαρτηρία των κατηγορούμενων, οι οποίοι αποχώρησαν από τη συνεδρίαση. Υστερ' απ' αυτά, ο εισαγγελέας αναγκάστηκε να προτείνει στο τρομοδικείο να καλέσει ξανά τον

μάρτυρα. Το δικαστήριο δέχτηκε την πρόταση, όμως αντί να στείλει κλήση στον μάρτυρα έστειλε αντίγραφο του πρακτικού της δίκης!

Επόμενο ήταν να μην εμφανιστεί στο τρομοδικείο ο πρώην αρεοπαγίτης. Οι συνήγοροι υπεράσπισης των μελών της ΣΠΦ, διαπιστώνοντας την απουσία του, υπέβαλαν αίτημα να προσαρχίσει βιαίως στην επόμενη συνεδρίαση, που έχει οριστεί για την Τετάρτη 26 Μάρτη, και να μην εξεταστεί κανείς από τους μάρτυρες που είχαν κληθεί να καταθέσουν.

Για αρκετή ώρα ο πρόεδρος έκανε έκκληση στους κατηγ

■ Για το βιβλίο του Δημήτρη Κουφοντίνα

Ουρλιάζουν οι λύκοι για να φοβηθούν τα αρνιά

Αν ο Δημήτρης Κουφοντίνας έγραψε ένα βιβλίο μετάνοιας, σαν αυτά που έγραψαν κάποιοι πρώην αντάρτες πόλης στην Ιταλία, η ελληνική πλουτοκρατία και τα τσιράκια της στην πολιτική και τα μίνια θα έσφαζαν «τον μόσχον τον σιτευτόν» για να γιορτάσουν την «επιστροφή του αιωνού». Θα του παραχωρούσαν σταδιού στα πάνελ τους (διά τηλεφώνου σε πρώτη φάση), θα του έδιναν τις άδειες που δικαιούται και δεν του δίνουν και θα δρομολογούσαν την αποφυλάκισή του σε τέσσερα χρόνια. Διότι ένας μετανοημένος είναι πάντοτε χρήσιμος στο σύστημα, ιδιαίτερα όταν αυτό περνάει κρίση και είναι παντελώς απαξιωμένο στα μάτια του λαού. Οπως διαβάζονταν στις εκκλησίες των χωριών οι «δηλώσεις μετανοίας» όσων δεν άντεξαν τα φριχτά βασανιστήρια της Μακρονήσου, έτσι θα διαβάζονταν ένα βιβλίο του Κουφοντίνα με τέτοιο περιεχόμενο.

Ο Κουφοντίνας, όμως, έγραψε ένα βιβλίο στο οποίο –ανεξάρτητα από την κριτική ανασκόπηση της δράσης της 17Ν– δηλώνει αμετανόητος. Κι αυτό ήταν αρκετό για να ξεσκωθούν οι λύκοι και ν' αρχίσουν να ουρλιάζουν όλοι μαζί, προσπαθώντας να τρομάξουν όχι τόσο τον Κουφοντίνα όσο τον ελληνικό λαό.

Ποιοι μιλούν; Οι απόγονοι των βασανιστών της χούντας, που σακάτεψαν τον ανθό της ελληνικής νεολαίας στα άντρα της Μπουμπουλίνας, του Περισσού και του ΕΑΤ-ΕΣΑ. Οι απόγονοι των μελών της «Συμ-

βουλευτικής Επιτροπής» της χούντας που μακέλεψε τους εξεγερμένους του Πολυτεχνείου το Νοέμβρη του 1973. Τα τσιράκια των αμερικανών μακελάρηδων που εδώ και δεκαετίες μαστοκούλιον λαούς για να εξασφαλίσουν αγορές και σφαίρες επιρροής. Οι εκπρόσωποι των καπιταλιστών γκάνγκστερ που αντιμετωπίζουν την εργατική τάξη σαν ασήμαντης αξίας αναλώσιμο υλικό. Που πνίγουν εργάτες στα σαπιοκάραβά τους, που διαμελίζουν εργάτες στα εργοστάσιά τους, που κλέβουν κάθε αξία που με τον ίδρωτα των ανθρώπων της δουλειάς παράγεται σ' αυτή τη χώρα. Οι θιασώτες «του νόμου και της τάξης», με τους κουμπουροφόρους που σκοτώνουν δεκαπεντάχρονα παιδιά και τους ροπαλοφόρους που απολαμβάνουν σαδιστικά ν' ανοίγουν κεφάλια παραζαλισμένων από τα χημικά τους διαδηλωτών. Η φάρα των πολιτικών της μίζας και της ρεμούλας, της εκμετάλλευσης και του δωσιλογισμού, που ολυσσοδένει τον ελληνικό λαό στο ζυγό μιας μακρόχρονης κινεζοποίησης. Οι πληρωμένοι κονδυλοφόροι των αστικών ΜΜΕ, που είναι πρόθυμοι να διεκπεραιώσουν την πιο βρόμικη δουλειά για να χρούν την εύνοια των αφεντικών τους.

Αυτοί στηκώθηκαν για μια φορά ακόμη για να βρίσουν τον Κουφοντίνα και όλους τους αγωνιστές, επώνυμους και ανώνυμους, που έχουν επιλέξει το δρόμο του αντάρτικου πόλης, Βρίζοντάς τους, βρίζουν όλους εμάς που συμμεριζόμα-

στε τον κοινό πόθο για την κοινωνική απελευθέρωση.

Ποιος είναι ο στόχος τους; Να βασιλέψει στη χώρα η σωτήρι των αμνών. Να μας σύρουν όλους στην υποταγή, στη δουλικότητα μέσα στο σύστημα της μισθωτής σκλαβιάς. Να μας αναγκάσουν να φωνάξουμε ότι «καταδικάζουμε τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται». Εκτός βέβαια από τη βία του αστικού κράτους και των κατασταλτικών του μηχανισμών και τη βία των καπιταλιστών πάνω στους εργάτες.

Σκυλιάζουν, όμως, γιατί βλέπουν ότι –παρά το ολιγοτάλιο της προπαγάνδας που διαθέτουν– ο ελληνικός λαός δεν σέρνεται πίσω από τις απόψεις τους. Δεν βλέπει το αντάρτικο πόλης ως εχθρό του και τους αγωνιστές του ως εγκληματίες. Βλέπει ποιος είναι ο εχθρός του, ποιοι είναι οι εγκληματίες που τον τσακίζουν τη ζωή, ανεξάρτητα από την οδυνομία του να τους αντιμετωπίσει όπως πρέπει.

Σε ό,τι μας αφορά, θα επαναλάβουμε αυτό που φωνάζουμε από τότε που υπάρχουμε ως πολιτικό ρεύμα, αυτό που κατέθεσαν οι σύντροφοί μας ως μάρτυρες υπεράσπισης του Κουφοντίνα, του Τσιγαρίδα, της Ρούπα, του Μαζίωτη και του Γουρνά: το αντάρτικο πόλης είναι κομμάτι του κινήματος της επαναστατικής ανατροπής και η δράση του είναι κοινωνικά και πολιτικά νόμιμη. Τελεία και παύλα. Χωρίς «αστερίσκους», χωρίς «ναι μεν, ολλά», χωρίς φληναφήματα περί «συντρόφων

που κάνουν λάθος» και τα παρόμοια.

Φυσικά, μέσα στο επαναστατικό κίνημα υπάρχουν διαφορετικές ιδεολογικές και πολιτικές κατευθύνσεις, διαφορετικές τακτικές. Το βιβλίο του Δ. Κουφοντίνα είναι μια ευκαιρία για συζήτηση μέσα στο κίνημα, για αντιπαράθεση, για γόνιμη πολεμική. Από την πλευρά μας έχουμε πάρα πολλά να πούμε. Όσο, όμως, ουρλιάζουν οι λύκοι δε θα το κάνουμε, για να μην επιτρέψουμε καμιά σπέκουλα, για να μη θωλώσει έστω και ελάχιστα η κατεύθυνση της αλληλεγγύης προς έναν πολιτικό κρατούμενο που δεν προδίδει τις ιδέες του, που δεν αλλάζει στρατόπεδο, που δεν γλείφει εκεί που έρτυνε. Σ' αυτή τη φάση, λοιπόν, κρατάμε «τα μολύβια παρά πόδα». Εχουμε καιρό για να κάνουμε την επί της ουσίας συζήτηση απ' αφορμή όσα εκτίθενται στο βιβλίο.

ΥΓ: Ο Δ. Κουφοντίνας επέλεξε (κακώς, κάκιστα) να προλογήσει το βιβλίο του ένα πολιτικό πττώμα, η παρουσία του οποίου δεν αντιστοιχεί στο ίδιο το περιεχόμενο του βιβλίου. Το αποτελέσμα ήταν, οι πρώτες μέρες μετά την κυκλοφορία του βιβλίου να αναλωθούν σ' έναν άθλιο καυγά για το αν ο εν λόγω είναι ή δεν είναι μέλος του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν έχει να κάνει ούτε με τον Κουφοντίνα ούτε με το βιβλίο του. Εναν άθλιο καυγά που θόλωσε –ευτυχώς για λίγο– την επί της ουσίας αντιπαράθεση ανάμεσα σε δυο ανειρήνευτα ανταγωνιστικά στρατόπεδα.

υπογραφεί και σχετική συμφωνία, χωρίς να έχουν εξασφαλίσει τη σύμφωνη γνώμη των μελών του ΔΣ. Σε έκτακτη συνεδρίασή του την περασμένη Δευτέρα, το ΔΣ του Οργανισμού, κάτω από την πίεση των εργαζόμενων, πήρε απόφαση να αναστείλει τη διαδικασία χορήγησης στοιχείων προς την ιδιωτική εταιρία, κόντρα στην εισήγηση του προέδρου και του διευθύνοντος συμβούλου και τις επιταγές της πολιτικής ηγεσίας.

Με ανακοίνωσή του, ο σύλλογος των εργαζόμενων του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ έκανε γνωστό ότι κερδίζηκε μια μάχη και όχι ο πόλεμος, ότι οι εργαζόμενοι παρακολουθούσαν τις εξελίξεις και είναι αποφασισμένοι, να συνεχίσουν ενωμένοι τον αγώνα τους, για να διασφαλίσουν τις δουλειές τους και τις αρμοδιότητες του Οργανισμού, ανατρέποντας τα σχέδια της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΑΑΤ και της κυβέρνησης.

■ Για τα προσχήματα

Οπως είχε προαναγγελθεί από την εισαγγελία του Αρείου Πάγου, ο αντεισαγγελέας Χ. Βουρλιώτης, που αναδεικνύεται σε αντεισαγγελέα των ειδικών αποστολών (είναι ο διοικητής πρόσωπος που έβγαλε το πρώτο πόρισμα για τη Χρυσή Αυγή) ασκήσεις αναίρεση κατά της ομόφωνης αθωωτικής απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων για τους 42 κατηγορηθέντες για το σκάνδαλο του χρηματοπιστήριου. Η αιτιολογία ήταν η συνήθηση σ' αυτές τις περιπτώσεις: η απόφαση δεν συνοδευόταν από ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία. Δεν έχουμε, βέβαια, δει την απόφαση, αλλά είναι λίγο παράξενο τρεις εφέτες να μη μπόρεσαν να γράψουν μια ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία για μια ομόφωνη απόφασή τους. Εμπειρού δικαστές είναι, έχουν τη δυνατότητα να «μπουρδουκλώσουν» τα πράγματα έτσι που η απόφασή τους να φαίνεται νομότυπη. Γιατί αυτό που κρίνεται με την αναίρεση είναι ο τύπος και όχι η ουσία.

Είναι φανερό ότι η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, σε συνενόηση με την κυβέρνηση, προσπαθεί να σώσει κάποια προσχήματα. Δεν έρουμε αν ο Αρείος Πάγος θα κάνει δεκτή την αναίρεση του αντεισαγγελέα Βουρλιώτη και θα διατάξει να ξαναγίνει η δίκη. Έρουμε όμως σήμουρα ότι η σχετική διαδικασία θα πάρει σε μάκρος, οπότε στο ενδιάμεσο ο Αθανασίου θα μπορεί να κομπορρημονεί για λογαριασμό της κυβέρνησης, οχυρωμένος πίσω από την «ανεξαρτησία» της Δικαιοσύνης (άλλωστε, η Κουτζαμάνη είναι δική του επιλογή για την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, στην οποία οι δεσμοί λόγω καταγωγής από τη Λέσβο έπαιξαν αισφαλώς το ρόλο τους).

Εκείνο που πρέπει να θυμίσουμε εμείς είναι πρώτον ότι στο εδώλιο του κατηγορούμενου κάθησαν μόνο ελάχιστοι χρηματιστές και μερικοί δευτεροκλαστοί –ή και τελειωμένοι– καπιτολιστές και όχι η αφρόκρεμα της ελληνικής αστικής τάξης που ρουφήσε με το μπουρί τις αποταμιεύσεις μιας μεγάλης μεριδίας του ελληνικού λαού, που το σιμίπησε το τυράκι χωρίς να δει τη φάκα. Και βέβαια, δεν κατηγορήθηκαν ποτέ τα κυβέρνητικά και άλλα πολιτικά στελέχη που βοήθησαν τους καπιταλιστές να στήσουν τη μεγάλη ληστεία. Δεύτερο, ότι χρειάστηκαν 13 χρόνια για να υπάρξει απόφαση σ' αυτή τη δίκη! Σ' αυτά τα 13 χρόνια οι κατηγορούμενοι είχαν όλη την άνεση να εξαφανίσουν ίχνη και να στήσουν την υπερασπιστική τους γραμμή που οδήγησε τελικά στην ομόφωνη αιθωράση τους.

■ Το 'να χέρι νιβειτ' άπλο

Καταλαβαίνουμε γιατί ΝΔ και ΠΑΣΟΚ κατα

KONTRA

Αθώοι μεν, ντοπαρισμένοι δε...

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε συνοπτικά στο θέμα της αθώωσης των 25 κατηγορούμενων για την υπόθεση ντόπινγκ των αθλητών και αθλητριών της εθνικής ομάδας Αρσης Βαρών, λίγους μήνες πριν τους ολυμπιακούς αγώνες του Πεκίνου το 2008. Το θέμα πέρασε στα ψιλά της αθλητικής επικαιρότητας, αφού κανένας από τους αθωώμενους δεν τόλμησε να φωνάξει και να πανηγυρίσει για την απόφαση του δικαστηρίου. Ο πρώην προπονητής της εθνικής ομάδας Αρσης Βαρών Χρήστος Ιακώβου, σε ρόλο εκπροσώπου των κατηγορούμενων, προσπάθησε να πείσει με δηλώσεις του, ότι έφυγε από τους κατηγορούμενους ο λεκές του ντοπαρισμένου, ότι δικαιούθηκαν και μπορούν πλέον να βαδίσουν με το κεφάλι ψηλά στην κοινωνία.

Παρά την προσπάθειά του, η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική και για το λόγο αυτό άπαντες επελέξαν να κρατήσουν χαμηλούς τόνους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η εθνική ομάδα Αρσης Βαρών ήταν η βιτρίνα του ελληνικού αθλητισμού και η «ναυαρχίδα» στην πολιτική που είχε επιλεγεί για κατάκτηση μεταλλίων με κάθε δυνατό τρόπο. Το λογικό θα ήταν, αφού αθωώθηκαν οι κατηγορούμενοι, να αναδειχτεί το θέμα, προκειμένου να ενημερωθεί το σύνολο του ελληνικού λαού, ότι οι πρωταθλήτριες και πρωταθλήτριες της Αρσης Βαρών δεν έχουν οποιδήποτε λεκέ στην αθλητική τους καριέρα και στην πρωταθλητική τους ζωή. Γιατί λοιπόν επελέξαν το αντίθετο;

Ο λόγος είναι προφανής. Αρκεί μια ματιά στο σκεπτικό της απόφασης για να καταλάβουμε την ουσία της υπόθεσης. Το δικαστήριο τους αθώωσε, αν και κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας έγινε σε όλους φανερό ότι οι κατηγορούμενοι είχαν κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών (αυτό γράφτηκε και στο σκεπτικό της απόφασης). Το δικαστήριο έκρινε ότι οι κατηγορούμενοι είχαν ντοπαριστεί, όμως αυτό έγινε χωρίς τη θέλησή τους. Είχαν παντελή δύναμη. Η υπεράσπιση τους κατάφερε να πείσει ότι όλα οφελούνται σε ένα λάθος που έκανε η κινέζικη εταιρία που προμήθευε την εθνική ομάδα με σκευάσματα αμινοξέων, στη σύνθεση των οποίων υπήρχε η απαγορευμένη ουσία που εντοπίστηκε κατά τη διεξαγωγή του ελέγχου. Το δικαστήριο έκανε δεκτό αυτό το επιχείρημα, αξιολογώντας την απολογητική απάντηση του

εργαστηρίου της Κίνας, με

το οποίο παραδεχόταν το λάθος του και ζητούσε συγγνώμη με υπογραφή της διευθύντριάς του Τσου Λι (μόνο εμπαθείς θα μπορούσαν να διαβάσουν το όνομα ως μια λέξη και να κάνουν υποθέσεις που δεν συνάδουν με τη σοβαρότητα της υπόθεσης). Μάλιστα, για να μην υπάρχει καμία σκιά ως προς την εγκυρότητα της ελληνικής δικαιοσύνης, με έγγραφό της η Εισαγγελία Αθηνών είχε ζητήσει από την Ιντερπόλ να γνωμοδοτήσει αν το e-mail της εταιρίας που παραδεχόταν το λάθος της ήταν γνήσιο. Η Ιντερπόλ με έγγραφό της επιβεβαίωσε τη γνησιότητα του e-mail και «βοήθησε» το δικαστήριο να φτάσει στην αθωωτική απόφαση, όμως κανένας δεν αναρωτήθηκε μήπως η συγγνώμη και το λάθος ήταν απλώς μια «εξυπέρετη» προς ένα καλό πελάτη, που πιάστηκε στα πράσα να χρησιμοποιεί απαγορευμένες ουσίες ντόπινγκ, η ελληνική κυβέρνηση είχε άλλα σοβαρότερα προβλήματα να λύσει από το να επιδοτεί μετάλλια και αθλητικές διακρίσεις και πλέον δεν υπάρχει τίποτα που να μαρτυρά τα περασμένα μεγαλεία. Για μια ακόμη φορά λοιπόν, μπορούμε να πούμε ότι ο πρωταθλητισμός, δηλαδή ο ακραίος επαγγελματικός αθλητισμός, είναι συνυφασμένος με τα «σκευάσματα», τις «ειδικές διατροφές» και τα διάφορα «βοηθήματα». Η κορυφή θέλει τη ντόπια της. Αυτό το γνωρίζουν όλοι και γ' αυτό ο Ιακώβου με την παρέα του αποφάσισαν να μη σηκώσουν το θέμα της αθωωσής τους. Αυτοί θα φώναζαν «έιμαστε αθώοι» και άπαντες θα απαντούσαν «καλώς τους ντοπαρισμένους».

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Στα πρόθυρα νευρικής κρίσης είναι ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Βαγγελής Μαρινάκης, μετά τις δύο απανωτές ήττες από Παναθηναϊκό και ΠΑΟΚ. Η επικοινωνιακή εικόνα της ερυθρόλευκης ΠΑΕ τασλακώθηκε και πλέον η πρόκριση επί της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ αποκτά μεγάλη σημασία, για να πάψουν οι μουρμούρες στο λιμάνι. Μέχρι στιγμής, ο Μαρινάκης είχε εκμεταλλεύτει στο έπακρο τα σοβαρά οικονομικά προβλήματα του Παναθηναϊκού, την αδυναμία του ΠΑΟΚ να αξιοποιήσει σωστά τα φράγκα που έριξε στην πιάτσα ο Σαββίδης και τον υποβιβασμό της ΑΕΚ στη Γ' Εθνική και είχε τον Ολυμπιακό στην πρωταθλεία να κερδίθει μετάλλια και να πειστεί ο ελληνικός λαός ότι κάτι

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ZIA ZANGK KE Αίσθηση αμαρτίας

Η χωρίς αμφιβολία πιο ώριμη ταινία του κινέζου σκηνοθέτη («Ακίνητες ζωές»), η οποία κέρδισε πέρυσι το βραβείο καλύτερου σεναρίου στο Φεστιβάλ των Καννών, προβάλλεται αυτήν την εβδομάδα και στην Αθήνα.

Ο Ζια Ζανγκ Κε κατάφερε με αυτήν του την ταινία να μας δώσει το πορτρέτο μιας Κίνας που υποφέρει. Τέσσερα περιστατικά δύριας βίας που συνέβησαν τα τελευταία χρόνια σε τέσσερις διαφορετικές περιοχές της Κίνας απετέλεσαν την πρώτη ύλη του σκηνοθέτη (ο οποίος υπογράφει και το σενάριο). Κοινή συνισταμένη των τεσσάρων σπονδυλωτών ιστοριών αποτελεί ο καθημερινός και σχεδόν μάταιος αγώνας για επιβίωση και αξιοπρέπεια, η απόλυτη ασυδοσία του κεφαλαίου, η πλήρης εξαθλίωση του κινέζικου λαού και τελικά ο θάνατος. Η εικόνα της Κίνας ως το σύγχρονο οικονομικό θαύμα δείχνει το άγριο πρόσωπό της. Βλέπουμε μία κοινωνία (όπως παντού) που εκπέμπει μήνυμα SOS. Οι πρωταγωνιστές είναι άνθρωποι που αντιδρούν με βία, εντικτώδικα, σχεδόν σαν

άγρια θηρία, στη βία που υφίστανται, γιατί -όπως επισημαίνει ο σκηνοθέτης στο σημείωμά του- «η βία αυξάνεται. Είναι ξεκάθαρο ότι η καταφυγή στη βία είναι ο πιο γρήγορος και ο πιο άμεσος τρόπος των αδύναμων να διεκδικήσουν πίσω την οξιοπρέπειά τους».

Ο Ζια Ζανγκ Κε υιοθετεί μία αισθητική εμφανώς επιηρεασμένη από τη μακρά παράδοση ταινιών πολεμικών τεχνών στη χώρα του. Αυτό αποτυπώνεται τόσο στις σκηνές «μάχης», σας και στις γωνίες λήψης που επιλέγει. Γκρίζα χρώματα και ρυθμός υποβιλητικός είναι δύο από τα όπλα του σκηνοθέτη για να μεταφέρει το θεατή σε ένα περιβάλλον αποτυπωτικό, από το οποίο δεν του αφήνει κανένα περιθώριο διεξόδου. Στην προσπάθειά του να είναι όσο το δυνατό (παρά το στυλιζάρισμα κάποιων σκηνών, όπως αυτές που περιέχουν μάχη) πιο ρεαλιστικό το αποτελέσμα, επελεξε να δουλέψει και με επογγυλωτίσεις και με ερασιτέχνες ηθοποιούς, ντόπιους από τις περιοχές που γινόταν τα γυρίσματα. Επίσης, επελεξε να συμπεριλάβει σκηνές που συνέβαιναν τυχαία όταν γυρίζοταν η ταινία, τις οποίες τράβηξε με την κάμερα, θελόντας να δώσει ένα πιο ντοκιμαντερίστικο ύφος στην ταινία του. Αυτό ίσως δεν είναι και τόσο εμφανές, όμως συνολικά πρόκειται για μία ταινία που με πολύ ενδιαφέροντα αισθητικό τρόπο μας παρουσιάζει τη σύγχρονη Κίνα όπως πραγματικά είναι. Αραγε προς τα εκεί οδεύουμε;

9ο Διεθνές Φεστιβάλ Ανιμάτιον της Αθήνας

Για αικόμη μία χρονιά η Ταινιοθήκη φιλοξενεί το διεθνές φεστιβάλ animation της Αθήνας από την Πέμπτη 13/3 έως και την Τετάρτη 19 Μαρτίου. Στο πλαίσιο του φεστιβάλ θα προβιβληθούν ταινίες από όλο τον κόσμο. Το φετινό φεστιβάλ, εκτός από το διαγωνιστικό τμήμα περιλαμβάνει την προβολή δύο βραβευμένων animation ταινιών μεγάλου μήκους, καθώς και αφιέρωμα στον πειραματικό κινηματογράφο του καθηγητή της ΑΣΚΤ Μιχάλη Αρφαρά, ο οποίος θα παρουσιάσει και τις ταινίες του. Επιπλέον θα προβιβληθούν επιλεγμένες ταινίες από το international motion festival της Κύπρου, ταινίες από την Ιαπωνία που έχει μακρά παράδοση στο θέμα και πολλά άλλα.

Ελένη Π.

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM MEAM

«Σε μια εργατική συγκέντρωση στη Θεσσαλονίκη, στις 23-1-1924, ο ομιλητής Αριστοφάνης Παπαδόπουλος έλεγε για τον Γιώργο Κονδύλη: "Απαίσιος δολοφόνος και κακούργος γνωστός εις το Πανελλήνιον διά τας απίμους του πράξεις". Ο ομιλητής Γρηγόριος Παπανικολάου για τον ίδιο: "Σωματέμπορος, κατσικοκλέπτης, ανάξιος και διά τον βαθμόν του δεκανέως". Οι παριστάμενοι, πάλι για τον ίδιο, εν χορώ: "Κάτω ο δολοφόνος, κάτω ο αρχιφασίστας, ημείς θα τον διορθώσωμεν τον δελόν τον παλιοσακαράκαν". Σε όλλες εκδηλώσεις δεν αποφεύγονταν και οι ανοικτές απειλές: Ο τοπικός κομμουνιστικός Τύπος διευκρίνιζε το 1924 ότι "...οι εργατικές οργανώσεις δεν έδωσαν στην κυβέρνηση την ευκαιρία να στρέψει τα πυροβόλα και τα όπλα κατά των εργατών διότι δεν είναι αφελείς όπως αυτή τους εκλαμβάνει. Θα απαντήσουν στις προκλήσεις όταν θα είναι σε θέση να μεταχειριστούν τα ίδια όπλα...» (από το βιβλίο του Αλ. Δάγκα «Το κράτος κατά του κομμουνισμού», 2011).

«Ενα πρωινό του Γενάρη, πηγαίνοντας στο σχολείο, ειδαμε γραμμένα στους τοίχους μερικά συνθήματα που μας προβλημάτισαν... Δεν είχαν χαρακτήρα απλής επίκλησης ή όρνησης, αλλά είχαν ένα προτρεπτικό και αγωνιστικό ύφος» («Έντυπώσεις και κρίσεις μιας μαθήτριας», Αντιπληροφόρηση, Νο 2).

Φύλαξε το πρόσωπό σου / το σωστό κι αληθινό σου / όπως τόφτιαξε η δική σου η εποχή! / Μέσα στης ζωής τη ρότα / να θυμάσαι πρώτα, πρώτα / πως το τέλος δικαιώνει την αρχή.

◆ Paparies "Ston eniko" / 10-3-14.

◆ Psaria-no(!)s.

◆ Τα μεσαία στρώματα πάνε στον ψυχολόγο, η εργατική τάξη (la classe operaia) ή στον αγώνα ή να in paradise...

◆ Πιο πρεπτότερ.

◆ Επι πό(ώ)λου όνου η κεντροαριστερά, ως άλλος Ιησούς προσφέρει κλάδον (μαραθείσης άμα τη γεννήσει της) ΕΛΑΙΑΣ.

◆ «Άρνούμαι να απαντήσω, δεδομένου ότι η απάντησή μου θα μπορούσε ενδεχομένως να με καταστήσει ένοχο, ασκώντας τα δικαιώματά μου που απορρέουν από την Πέμπτη Τροπολογία στο Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών. Η ΕΔΡΑ: Σας διατάσσω να απαντήσετε στην ερώτηση» (Ντάσιελ Χάμμετ: «Στο εδώλιο-Καταθέσεις στην επιπροπή αντιμερικανικών ενεργειών»).

◆ Τα όσα ανέφερε τα τελευταία χρόνια ο Ντ. Χριστιανόπουλος, για βραβεία και τα ρέστα, υπάρχουν ήδη διατυπωμένα στην «Διαγώνιο», τ. 1, του 1979...

◆ Για το τι καταστρέφεις προκάλεσαν οι πρόγονοι της Χρυσής Αυγής (και όχι μόνο), αξίζει να ανατρέξει κανείς στην (τετράλωση έκδοση, ελληνικά, γαλλικά, αγγλικά, ρωσικά) «Αι θυσίαι της Ελλάδος στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο» - στην εισαγωγή αναφέρεται: «Άνδρες και γυναίκες, γέροι και παιδιά, στις πόλεις και στα βουνά, στο εργοστάσιο ή στο μυστικό τυπογραφείο, με σαμποτάζ ή με απεργίες. Τα ελληνικά μεταλλεύματα έπαινασαν να φορτώνονται για τις χώρες του Αξόνος και η Ελλάς ούτε εργάτες ούτε στρατιώτες έδωσε στην Γερμανία. Κανείς Ελλην δεν πολέμησε τους Ρώσους, κανείς δεν εβοήθησε στην γερμανική "μάχη της βιομηχανίας"». Τι έχουν να μας επιδείξουν οι νεοναζί, οι δεξιοί, οι τύποι τύπου Στίντνα και κριτικής στο ΕΑΜ-ΕΛΑΣ; Την απουσία τους ή: «Έκ των ημετέρων απωλειών, εις Γερμανός νεκρός»... (Αμόρφωτοι, ιδιαίτερα, κάποιοι τύποι σε γνωστό σάιτ, που έχουν το

θράσος να διατείνονται ότι «δεν χρειάζεται επιχείρημα» - η υπογράμμιση δική τους).

Αντε γεια! Μάθετε μπάλα, αγόρια! (Ή όπως λέγανε στην Κρήτη: «Κρυγιόπλαστοι», που λέατε «κρυγιάδες» - βλ. «Παλαινές Κρητικές Αθιβολές», Γ. Ε. Αποστολάκη, Ηράκλειο, 2008).

◆ Δεν ξεχνάμε πτοιοι «εκπαραθύρωσαν» τον Giuseppe Rinneli (όπως και τον Μήτσο Παπαρήγα, μετά την κατοχή...).

◆ Ακούσατε-ακούσατε: «Johann Sebastian Bach, Die Orgel, Königin der Instrumente, Ivan Sokol-Orgel, Toccata und Fuge in D minor, BWV 565-Canova d-moll, in D minor, BWV 588».

◆ «Φυσικά διάλεξα (σ.σ. την απέλαση) στη Γάζα. Το έγκλημά μου ήταν ότι έγραφα ποιήματα που έκαναν κριτική στη συμφωνία του Οσλο... Με τη συμφωνία του Οσλο οι εποικιοί επιτοχύνθηκαν... Ενώ η κοινωνία της Γάζας υπέφερε απ' αυτή τη συμφωνία, ο Αραφάτ και διάφοροι οξιωματούχοι της Παλαιστινιακής Αρχής συνέχιζαν την αναζήτηση της ειρήνης που γνώριζε εύνοια από τα τηλεοπτικά δίκτυα... Ως αποτέλεσμα, όταν η Παλαιστινιακή Αρχή προκήρυξε τις πρώτες εκλογές (της) τον Γενάρη του 1996, πολύ λίγες πολιτικές οργανώσεις συμφώνησαν να πάρουν μέρος. Η μεγαλύτερη αντιπολιτευτική πίεση στην Παλαιστινιακή Αρχή του Αραφάτ... εξαικολούθησε να είνοι η Χαμάς, η οποία παρότι υφίστατο πολλούς διωγμούς από την Π.Α. δεν διέκοψε τη δράση της και η δημοτικότητά της αυξανόταν». (Ramzy Baroud: «My Father Was a Freedom Fighter – Gaza's Untold Story» – από σ. 152-159).

◆ Ο... συμπάσχων με τη Ντόρα «ξαναχτύπησε». Το χάιδεμα του κράτους σε... «αναρχικό». Τς, τς, τς.

◆ Συνάντηση Κουτσούμπα - Ζου Ξιαολί (νέου πρέσβη της «Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας», κατά τον Ριζοσπάστη, 13-3-14). Αρα οι (εμπορικές)

σχέσεις Περισσού-Κίνας συνεχίζονται;

◆ Της «ανεξάρτητης» Αριστεράς το ΠΡΙΝ, της «Αντικαπταλιστικής» Αριστεράς η «Εργατική Αλληλεγγύη». Κι ο δυο βουργαρία τις εκλογές.

◆ Σκάνδαλα, η κορυφή του παγκόσμου (που με επιμέλεια η αστική και άλλη προπαγάνδα εξαικολουθεί να κρύβει).

◆ Ναι! Ναι! Ξέρουμε την ταυτότητα των ειδήσεων των «Νέων». Δεν χρειάζεται να μας την υπενθυμίζει η φυλάδα ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ. Αν και για ένα μοτο, πρόκειται...

◆ Αποδείχτηκε ότι η ομάδα ονομάζεται Manchester Shitty... Μπάρτσα είναι αυτή...

◆ Ο «εκλεκτός» (πολλών και διάφορων) πρόεδρος του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης...

◆ «Το ελληνικό κράτος μπορεί να έγινε μικρότερο αλλά όχι καλύτερο», εδήλωσεν ο «χρυσός» Κ. Μητσοτάκης. Μα, γιοπί, Κυριάκο; Small is beautiful...

◆ Και ως γνήσιος Μητσοτάκης έκανε λόγο για «σκελετούς» που θα «βγάλουν από τα ντουλάπια». Μπρρρ! Σκέτος κόμης Δρακού(μελ)...

◆ Το καθ' ύλην αρμόδιο (για διαπιστώσεις...) ΚΑΣ (Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο) είπε ναι, κατά πλειοψηφία, στην παραχώρηση του Παναθηναϊκού Σταδίου αλλά και της Στοάς του Αττάλου σε ιδιωτικές εταιρίες για την διοργάνωση εκδηλώσεων δύο ιδιωτικών σχέσεων της Μόσχας Αντρέι Ζουμπόφ σημειώνει ότι ο τρόπος με τον οποίο χειρίζεται το θέμα της Κριμαϊάς, συμπίπτει με την υλοποίηση των σχεδίων του Χίτλερ για την προσάρτηση της Αυστρίας, Σουδητίας (πρώην Τσεχοσλοβακία) ή της περιοχής Κλαϊπέδη (Λιθουανία) τα έτη 1938-1939» [kafanews.com (Κριμαϊά)] – «Στις 16 Μαρτίου στην Κριμαϊά σχεδιάζεται η διεξαγωγή δημοψηφίσματος, στο οποίο θα αποφασιστεί η τύχη της Κριμαϊάς, συμπίπτει με την υλοποίηση των σχεδίων του Χίτλερ για την προσάρτηση της Αυστρίας, Σουδητίας (πρώην Τσεχοσλοβακία) ή της περιοχής Κλαϊπέδη (Λιθουανία) τα έτη 1938-1939» [kafanews.com (Κριμαϊά)] – «Στις 16 Μαρτίου στην Κριμαϊά σχεδιάζεται η διεξαγωγή δημοψηφίσματος, στο οποίο θα αποφασιστεί η τύχη της Κριμαϊάς» (kafanews.com, 11-3-14).

βάλλει η Ελευθεροτυπία (enet.gr, 12-3-14). Δωρεάν δουλειά, δύχως αφοιβή και ασφάλιση δηλαδή...

◆ Ο «Δρόμος της Αριστεράς» και της προόδου...

◆ Μεγάλη ΔΕΗ και «μικρή» ΔΕΗ: μικρή ίσον Δεν Εχουμε Ηλεκτρικό.

◆ Παραήταν πρόκληση, ομιλήτρια σε εκδήλωση κατά του φασισμού να μας υπενθυμίσει ότι είναι και υποψήφια σε συνδυασμό για τις επερχόμενες εκλογές (κοινώς, ψηφίστε με για να φύγει ο φασισμός), εις εκ των παρευρισκόμενων να μας πει ότι είμαστε ΟΛΟΙ ρατσιστές, ΚΑΙ τα 2 εκ. άνεργοι δηλαδή, που ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ τους δεν μπορούν να «φάνε» ένστημα από μετανάστες...

◆ Μιας και πλησιάζει Πάσχα, η αφίσα της ΑΔΕΔΥ («όλοι σε αγώνα διαρκείας») που μεταφράζεται (στις κλασικές πτια) μια 24ωρη και μια 48ωρη (μετά έρχεται ο Σύριζα...), μιας θύμισης τη λαϊκή ρήση «με πορδές δεν βάρονται αυγά»...

◆ Αυτό το φέσμπουμ, φέσμπουκ, εντάσσεται στα social media; Γιατί η χρήση του φανερώνει ότι είναι τόσο light όσο και το Νουπου...

◆ «Ο ρώσος πρόεδρος Πούτιν δήλωσε στον ουκρανό βουλευτή Μουσταφά Τζεμίλεφ ότι η Ουκρανία αποχώρησε από την ΕΣΣΔ, αλλά όχι εντελώς νόμιμα» (Εφημερίδα Κρίμακας Πράβντα, pravda.czmea.ua, 12-3-14) – «Ο γνωστός ρώσος ιστορικός και καθηγητής στο ινστιτούτο διεθνών σχέσεων της Μόσχας Αντρέι Ζουμπόφ σημειώνει ότι ο τρόπος με τον οποίο χειρίζεται το θέμα της Κριμαϊάς, συμπίπτει με την υλοποίηση των σχεδίων του Χίτλερ για την προσάρτηση της Αυστρίας, Σουδητίας (πρ

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Την περασμένη βδομάδα είχαμε φιλολογία για τις «απαράδεκτες απαγιήσεις» της τρόικας. Αυτή τη βδομάδα έχουμε φιλολογία για την «αιφνιδιαστική απαγόρευση διανομής του κοινωνικού μερίσματος από το πρωτογενές πλεόνασμα». Ενδιαφέσως είχαμε μια συνεδρίαση του Eurogroup, κατά την οποία δεν

σουν να διαφανεί ότι οι «τεμπέληδες του Νότου» το χούν ρίζει πάλι στο σορολόπτ. Γιατί κάτι τέτοιο θα γινόταν προεκλογικό όπλο στα χέρια των «ευρωσκεπτικιστών» που παίζουν μια χαρά το παιχνίδι του γερμανικού εθνικισμού.

Γ' αυτό και το Eurogroup ήταν μια ψυχρολουσία για

πλεόνασμα», κάντε όμως και εσείς μερικές μεταρρυθμίσεις και πάψτε να το παίζετε «οι μάγκες με τις κόκκινες γραμμές», γιατί αυτά μαθαίνονται και στο Βερολίνο και δεν γουστάρουμε το δικό σας προεκλογικό ζόρι να γίνει δικό μας.

Από την άλλη, πρέπει να σημειώσουμε ότι και τα δύο διαπραγματευόμενα μέρη

και σε τι ακριβώς συνίσταται αυτή; Ο Σύμος βγήκε για να πει, εμμέσως πληγ σαφώς, ότι η τρόικα έχει ένσταση για τη διοχέτευση του «κοινωνικού μερίσματος» από το «πρωτογενές πλεόνασμα» για τους μπατσοκαρβανάδες και τους χαμηλούσυνταξιούχους, αντιπροτείνοντας αναπτυξιακά προγράμματα.

Διαφορετικές προεκλογικές τακτικές

υπήρξε η πολυπόθητη «δήλωση προόδου», και μια συνάντηση του Σαμαρά με τη Μέρκελ στο Δουβλίνο, για το περιεχόμενο της οποίας δεν μάθαμε τίποτε. Μ' αυτά πρεμούμαστε μέχρι το Σαββατοκύριακο, κατά το οποίο θα εξαντληθεί το οιονεί τελεσίγραφο που έδωσε στον Στουρνάρα το Eurogroup: «βρείτε τα με την τρόικα μέχρι το τέλος της βδομάδας».

Στην πραγματικότητα, εκείνο που σερραγίζει το τωρινό παζάρι της κυβέρνησης με την τρόικα είναι ο αποκλίνουσες προεκλογικές στρατηγικές της συγκυβέρνησης στην Αθήνα και της συγκυβέρνησης στο Βερολίνο. Σαμαράς και Βενιζέλος θέλουν διμορφιστικές δηλώσεις «προόδου» και «κοινωνικό μέρισμα» προς διανομή, για να πάνε με αξιώσεις στις εκλογές. Χωρίς, όμως, και να πάρουν οποιοδήποτε από τα «πικρά» μέτρα που πρέπει να πάρουν. Μέρκελ-Σάιμπτλε και Γκάμπιερλ-Σταϊνμάγιερ θέλουν μεν να στηρίξουν τους εκλεκτούς τους στην Αθήνα, όχι όμως και να ρίξουν την τρόικα στην πυρά ή αφή-

τον Στουρνάρα. Οχι μόνο δεν έγινε επίσημη «δήλωση προόδου», αλλά μετά το τέλος του ο Ντεισελμπλούμ δήλωσε πως «είναι πρώτα και κύρια θέμα της Ελλάδας» να ολοκληρωθεί η επιθεώρηση, εκφράζοντας ταυτόχρονα τη συμπάθειά του για την ταλαιπωρία που υφίσταται η τρόικα τους τελευταίους εφτά μήνες. Και για να μην περάσει από το μυαλό κανενός ότι όλ' αυτά είναι τερπτίπια της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών, βγήκε ο ίδιος ο Σόιμπλε στο Mega για να πει ότι «η Ελλάδα πρέπει να εκπληρώσει όσα συμφωνήθηκαν αλλιώς δε θα εκταμιεύθει η δόση» και να προσφέρει και αυτός με τη σειρά του πλήρη κάλυψη στην τρόικα: «Στο τελευταίο Eurogroup μελετήσαμε την ενδιάμεση έκθεση της τρόικας και διαπιστώσαμε ότι η Ελλάδα δεν έχει εκπληρώσει όσα έχουν συμφωνηθεί».

Το μήνυμα είναι σαφές: σας δώσαμε ανοχή στα δημοσιονομικά, αφήσαμε τη συζήτηση για τα νέα μέτρα για μετά τις εκλογές, σας έχουμε δώσει το δικαίωμα να μοιράσετε προεκλογικό «κοινωνικό μέρισμα» από το «πρωτογενές

παίζουν το γνωστό παιχνίδι του Χότζα. Η τρόικα στο πεδίο των διαπραγματεύσεων, η κυβέρνηση στο πεδίο της προπογάνδας. Η τρόικα βάζει συνεχώς νέα θέματα, με στόχο να κερδίσει αυτά που από την αρχή έχει θέσει. Η κυβέρνηση φουσκώνει ακόμη περισσότερο αυτά που ζητάει η τρόικα, για να μπορεί να τραβήξει «κόκκινες γραμμές» σε θέματα που δεν έχουν τεθεί. Εποι, στο τέλος η κυβέρνηση, αφού έχει δώσει αυτά που ζητούν οι τροίκανοί σ' αυτή τη φάση, θα καμφώνει ότι έσωσε τα υπόλοιπα (αυτά που δεν τέθηκαν ως τωρινά προσπατούμενα). Κυρίως θα καμφώνει ότι πάτησε πόδι και η τρόικα έκανε πίσω από την ένσταση της για το «κοινωνικό μέρισμα» που θα μοιράσει η κυβέρνηση την τελευταία βδομάδα του Απριλί.

Αυτό είναι τώρα το θέμα. Το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου πέρασε τη γραμμή στα παπαγαλάκια: «Ο πρωθυπουργός τράβηξε βαθιά κόκκινη γραμμή. Τυχόν εμπλοκή σε αυτό το πεδίο μπορεί να ιδηγήσει σε ρήξεις». Υπάρχει εμπλοκή, όμως,

«Ισχύουν όσα έχει πει ο πρωθυπουργός», είπε με το γνωστό του ύφος ο Σύμος και συμπλήρωσε: «Ο αναπτυξιακός χαρακτήρας της αναδιανομής εξυπηρετείται από τη σύχευση της κυβέρνησης, γιατί επλέγεται μια καπηλούρια που έχει υψηλό δείκτη διάχυσης στην οικονομία».

Τις προηγούμενες μέρες, όμως, οι διαφρόες έλεγαν πως το πρόβλημα με την τρόικα αφορά τα νούμερα. Αυτά, όμως, δεν είναι αρμοδιότητα της τρόικας αλλά της Eurostat. Και βάσει του Μηνημόνιου η κυβέρνηση μπορεί να διανείμει το 70%. Δεν έχει νομική βάση η τρόικα να απαιτήσει να κρατηθεί ένα τμήμα ως μαξιλάρι ασφαλείας για το «πρωτογενές πλεόνασμα» της επόμενης χρονιάς.

Ολ' αυτά δείχνουν πως το παζάρι γίνεται για να βρουν ένα «ισορροπημένο» ποσό που θα επιτραπεί στον Σαμαρά να μοιράσει σαν Μαυρογιαλούρος, μια-δυο βδομάδες πριν τις εκλογές. Ψάχνουν να βρουν μια συμφωνία που θα βολεύει τον Σαμαρά, θα βολεύει όμως (προπαγανδιστικά) και την Μέρκελ.

Περί Ιστορίας

Ο κάτοικος της Κριμαίας που σείει την κόκκινη σπουδαία με το σφυροδρέπανο, μια ξεχωριστή πινελιά ανάμεσα στις ασπρογάλαζες ρωσικές σπηλιές, σε ποιον ακριβώς κόσμο ζει; Οι μπάτσοι, πάντως, δεν πήγαν να τον μαζέψουν. Ο ρωσικός εθνικισμός μπορεί να ενσωματώσει και τα σφυροδρέπανα, φτάνει αυτά να μείνουν στο επίπεδο μιας γραφικότητας, που δεν έχει καμό σχέση με το σημαινόμενο: την επανάσταση, τον κομμουνισμό.

Γενικώς, δεχόμαστε πολλά μαθήματα «Ιστορίας» από τότε που έσπασε η ουκρανική κρίση. Ο ρωσικός εθνικισμός, μ' ένα τσούρμο καλοταϊσμένα παπαγαλάκια, που δεν δυσκολεύεται κανές να τα διακρίνει και στη χώρα μας, ξεκινά από την περίοδο της Μεγάλης Αικατερίνης, περνά από το Στάλινγκραντ και τον αντιφασιστικό πόλεμο και τελειώνει στο 1954 που ο Χροτσίστοφ πέρασε την Κριμαία στην Ουκρανία.

Αντίθετα, οι «ενσωματωμένοι» δημοσιογράφοι του δυτικού στρατόπεδου, αναφέρονται στους «γηγενείς» της Κριμαίας, που ήταν οι Τάταροι και οι Ελληνες! Τους οποίους κυνήγησε ο «εθνικιστής» Στάλιν, στέλνοντάς τους στο Ουζμπεκιστάν, με την κατηγορία της συνεργασίας με τους ναζί κατακτητές. Φυσικά, κανένας δεν αναρωτάεται αν αληθεύει αυτό το τελευταίο. Οταν οι κατσαπλιάδες των δολοφόνων Ζέρβα και Γαλάνη έβαλαν μαχαίρι στους Τσάμποδες της Θεσπρωτίας, σφάζοντας γυναικόπαιδα επειδή οι φάρες με τους μπέπδες τους είχαν σχηματίσει ένοπλα δωσιλογικά σώματα, η επίσημη ιστοριογραφία σιωπά αιδημόνως. Ανακαλυπτεί, όμως, «εθνοκάθαρση» στην Κριμαία. Από τον «αιμοσταγή» Στάλιν, βεβαίως, βεβαίως.

Για το τι συνέβη στην Κριμαία κατά τη διάρκεια του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου δεν λένε κουβέντα. Οι σοβιετικοί στρατιώτες δεν είχαν ν' αντιμετωπίσουν μόνο τα φασιστικά γερμανικά και ρουμάνικα στρατεύματα, αλλά και τα ταταρικά τάγματα, από στρατιώτες που αυτομολούσαν στους ναζί και πολεμούσαν στο πλευρό τους, γεγονός που αποκάλυψε ότι η διαβρωτική δουλειά γινόταν χρόνια πριν, κυρίως μέσω της μουσουλμανικής εκκλησίας. Στη συνέχεια, αυτά τα τάγματα οργάνωθηκαν ως τμήματα των Waffen-SS και πολεμούσαν ενάντια στους παρτιζάνους. Σχηματίστηκε και Ταταρική Λεγεώνα, τμήματα της οποίας στάλθηκαν στη Γαλλία να πολεμήσουν τους παρτιζάνους Μακί (έγιναν γνωστά για την αγριότητά τους, καθώς έκαναν μαζικά εγκλήματα κατά αιμάχων, όπως ήταν η εκτέλεση όλων των κατοίκων του χωριού Ντορτάν, στις 21 Ιούλιο του 1944, επειδή στήριζαν τους Μακί). Τάγματα αυτής της Λεγεώνας πολέμησαν επίσης στην Ελλάδα (Θεσσαλονίκη), στη Σερβία, στη Σλοβενία και την Ιταλία.

Η σοβιετική εξουσία δεν είχε άλλη επιλογή παρά να τους μετακινήσει από την Κριμαία, την επομένη κιόλας της απελευθέρωσης της περιοχής από τα ναζιστικά στρατεύματα, το 1944. Αν δεν το έκανε, οι Τάταροι θα αντιμετωπίζαν την οργή των απελευθερωμένων Ρώσων και Ουκρανών, που τόσα είχαν υποφέρει από τα ταγματασφαλίτικα στρατεύματα που ονειρεύονταν την επανεγκαθίδρυση του Χανάτου των Τατάρων και καθοδηγούνταν από λευκοφρουρούς εμιγκρέδες, που δρούσαν κάτω από τις εντολές του ίδιου του Χίμλερ.

Η μεταφορά τους έγινε στο Ουζμπεκιστάν,